Hükûmet düşüyor mu?

سبيل

الكل في سبيل الحق

Sebil

herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu — 16 Haziran 1978
Siyasî, edebî, tarihî, ilmî, haftalık gazete — 9 Recep 1398
Vilâyet Han Kat: 1 Nu: 101 - 102 — Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 129 /BEŞ LİRA / BİR DM.

CİA DİREKTÖRÜNÜN İTİRAFI:

«AMERİKAN MEKTEPLERİNDE OKUYANLAR BİZİM PARALI ASKERİMİZDİR!»

ÜNİVERSİTEYE GİRECEK

YARIM MİLYON EVLÂDIMIZ LÂİK DEVŞİRME OCAKLARININ PENÇESİNDE

OKUYUCU SESİ

Bâis-i Şekvâ ve Hüzn-i Umûmî...

Dâvamız ve dâvamızın siyâset plânındaki yegâne vasıtası MSP ile ilgili olarak okuyucularımızdan gelmekte olan pek çok mektuptan birini, umûmî hıs, yer, teşkilât ve grup isimlerini kamufle ederek ve kaalemes'elelere temas ettiği için şaşırmacağı ümidiyle neşrediyoru.

Esselâmüaleyküm

Muhterem Kadir Mısıroğlu ağabeyi

Size böyle bir mektubu çoktandır yazmayı düşünüyordum. Allah'ın izniyle şimdi yazma fırsatı bulduk.

Bu mektubumun sizin yanınızda geçerli olup olmayacağını bilemem. Ama benim için, dikkate alınırsa çok iyi şeyler başarılabilinir kanaatindeyim. Zaten bir şeye yarasa da yaramasa da ben size gene yazacağım.

İşe ilk önce MSP (..) Teşkilâtından başlayalım. MSP ilk kurulduğu zaman (.....), bir adamı başkan yapmışlar. Adı (C.Ö.) olan bu adam, DP'nin ilçe başkanlarındanmış zamanında, Ama halk arasında hiç sevilmiyor. (Her halde DP ilçe başkanıyken Kaymakamı 5 torba çimento için kendisine yalvarttığının tesirleri olacak. Bu adam en azından 70 yaşı civarında, MSP'nin dâvasını üstlenmekten pek mi pek âciz. Ve bu adamın en büyük zararı İslâmcı gençlere. Buna kendimizi de örnek verebiliriz; beni ve iki kardeşimi... MSP'ye çok yakın, yani MSP'li oldu olacak bir adama dâvamızı anlatırken adamın dediği şu; «İslâmcı gençler olarak davrandığınız müddetçe her zaman arkanızdayım. Ama o adam başkan olduğu müddetçe MSP'ye oy vermem

Bir de MSP ile zıt olan vatandaşlara dâvamızı anlatırken söylenilen bir lâf var: «Dâvanızın haklılığı ilçe başkanınızden belli!..»

Bu adamın tam 4 tane oğlu var. Bu delikanlılar (!) geçen seneye kadar tam bir (...) düler.

(....), o zamanlar tam bir (..)cü kuklasıydı ki, kahvede kavga edip karakola (....)cüler için polisleri «Ankara'ya gideceğim» diye tehdid edecek kadar! Şimdi bu 4 oğlu tam bir «....»ci Büyük bir kitaplık açtılar. Kitaplık MSP'lilerin olarak biliniyor. Ama içinde bir tane İslâmcı kitap-dergi bulamazsın. Olduğu gibi (...) lerin yayınları. Bir örnek; her hafta 50 tane «....» dergisini sattıklarını gururla ifade ederken, biz, götürdüğümüz iki Sebil'i hafta sonunda bıraktığımız gibi geri alıyorduk. Ancak arada-sırada, hepsinden şuurlu ve MSP yanlısı kızı için başkan bir Sebil alıyordu.

Kadir ağabey mes'eleler o kadar çok ki, ileriye doğru karışık karışık anlattığımdan kusura bakma...

Ve bunlar seçim öncesi «Çağrı» diye bir dergi çıkardılar. Tam bir (....) dergisi. Ve seçimde ne yazık ki «MSP dergisi» diye bu dergiden 7000 adet dağıttıkları oldu. O.Ç. hocamızın paralarıyla yapılan bu işlerden sonra O.Ç. seçimi kazanamayınca arkasından «oh» çektiler, MSP'ye (...)

Bir örnek daha; MSP'nin iktidar olduğu zaman işçi aranıyor, bir yere koymak için. Kimse de bize gelip, «boşta olan genciniz var mı, işçi yapalım» diye soran yok. C.Ö. oğullarına havâle ediyor. Oğulları da ne yapıyor, bellidir. Halbuki biz İslâmcı gençlik olarak elimizin altında lise mezunu boş gençler bulunduruyoruz ama bize uğrayan yok. Ama, MSP'nin mitingine katılma işi falan olunca yüz kişi birden geliyor. «Etmeyin çocuklar ayıp olmasın, 30-35 kişi bütün de gidelim» diyorlar.

Şu anda MTTB teşkilâtı (..) de herkesi kıskandıracak bir gelişme içinde. Bir kere bu sene üçüncü sınıfı olan 1000 öğrencili İmam-Hatip'i, tamamen elimizde sayılır. Ayrıca, ticaret, lise, orta ve Sanat okulunda filizlenmeye başladık. Bütün bu işler şu anda başkan olan Ahmed Tuncer adlı bir arkadaşımız ve onun yetiştirdiği birkaç kişinin altından çıkarken, «MSP'li kitapçı C.Ö.'ün kitapçı dükkânına gidip kitap alalım» diyen gençlere (...) leci propagandası yapılıyor, saatlerce. Çocuklara birden de açılamıyoruz ki, «oraya gitmeyin, orası bizden değil», diye hep kafası karışacak, bu sefer, gençlerin..

Daha binlerce örnek. İnsan bir anda hepsini yazamıyor ki. «MSP seçimde neden kaybetti?» diye soruyor herkes. O. Ç.C.Ö.'ün kitapçı dükkanına oturup halkla muhabbete başladığı zaman iyi, sına Ç. seçim konuşmasına dışarı çıktığı an m... eleçiler arkasından «veryansın» ediyorlardı.

Bir başka örnek; MSP gençlik teşkilâtı kurmuş. Bir de başkan koymuşlar. Adam «MSP gençlik kolu başkanıyım» diye geziyor. Belki de bu forstan yararlanarak ne işler yaptı, yaptırdı? Adamı İslâmcı gençler olarak geçen sene bir kere yolda giderken gördük. MSP'nin dâvasıyla 180 derece zıt. Adam da henüz bir kere MTTB binasına çıkmış değil!..

Esasında durum bu kadar da basit değil! Ama insan kalemi eline alınca unutuyor hepsini. Güzel bir sıraya koyup yazamıyor.

Kadir ağabeyi Senden şunu istiyorum;

Sen dâvanın en çilekeş, en eski adamısın. Erbakan'ın etrafındaki bazıları gibi yardakçılık çirkefinden sadece en güvenilir seni bulduğum için bunu sana yazıyorum.

MSP kurmaylarını bütün gücünüzle zorlayın. Hele şimdi iktidarda değiliz ki, dâva adamlarını dekten ...'a en ideal zamanı. Kim dâva adamı, kim değil artık belli olsun.

MSP bütün teşkilâtlarını tek tek dolaşsın, özel ekipler mi kuracaklar; ne yapacaksa! MSP, dâvasına uyan adamlarını getirsin parti başkanlıklarına. Bulamıyorsa böyle bir şahıs, o teşkilâtın kapalı olması açık olmasından daha hayırlıdır bence.

Artık MSP yıllarca peşinden koşturduğu gençliğin hakkını versin. Biz de 7-8 genç ilk defa olarak 76 yıllarında MTTB için çalışmaya girdiğimiz zamandan bu yana ben daha MSP başkanı C.Ö.'ün ve hiçbir oğlunun MTTB'ye «haliniz nedir?» diye sorduğunu bilmiyorum. Bunu da istemiyoruz.

Kadir Ağabey, sizden Allah rızası için rica ediyorum. Elinizden geldiği kadar MSP'yi zorlayın. Sırf teşkilâtlarını düzeltsin yeter MSP'ye. ....'de gençlik artık «örnek başkanınız var ya» lâfındaki istihzayı duymak istemiyor.

Selâm ve rahmet, inananların üzerine olsun.

Hüseyin ÖRKMEZ

OKUYUCU POSTASI

● **Veysi Patır/İSLAHİYE:** Osmanlı padişahlarının hiç birisi hac farizesini ifa etmemiş, sadece Sultan Vahideddin tahttan indikten sonra Hicaz'a gitmiştir. Üstelik O da rahatsızlandığı için dönmek mecburiyetinde kalmış sadece Umre yapabilmişti.

Osmanlı padişahlarının Halife olmalarına rağmen hac farizasını ifa etmemiş olmalarını hayretle karşılamayınız. Zira, Onlar hepside fetvaya istinaden böyle hareket etmişlerdir. Hakkımızdaki samimi hislerinize teşekkürler ederiz, selâmlar.

● **Alâeddin Büyükcengiz/SARAYÖNÜ —KONYA:** Abone kaydetme husususundaki gayretlerinize teşekkür ederiz. Gönderdiğiniz yeni aboneler ve adres değişiklikleri yapılmıştır, selâmlar.

● **Hüseyin Er/RİZE:** İslâm harfleriyle gönderdiğiniz, samimi hissiyatınızı muhtevi mektubunuz için çok teşekkür ederiz. Ahzab sûresinin 59. ayet-i kerimesinde zikri geçen «celibab» kelimesini çarşafla tefsir eden ulemamız mevcuddur. Hakikaten çarşafın bir kadının vücud hatlarını belli etmemek istikametlerindeki husûsiyetleri dolayısıyle böyle telâkki edilmeye müsâid bulunduğu muhakkaktır. Bununla beraber siz yine de mes'eleyi bizler gibi ilk mekteplerde okuyarak şahsi gayretiyle İslâm'ı öğrenmeye çalışmış bulunanlar yerine, bu işlere ömür vakfetmiş kimselere sorunuz.

Sebil'inizde reklâmı neşredilen Haker Konfeksiyon'un imâl eylediği elbiselerin İslâmi esaslara göre olduğunu kendisinden ve sağdan soldan duyuyoruz. Merakınızı gidermek için siz bizzat görmelisiniz.

Aboneniz muntazam gönderilmektedir. Bizde bir aksama yoktur. Mahalli postacıdan tahkik ediniz aboneniz 130 sayıda nihayete ermektedir, selâmlar.

● **Burhaneddin Karapınar/SİVAS:** Abone müddetiniz 130. sayımızda nihayete erecektir. Cild kapağı isteğinizi yayınevimize bildirilmiştir, selâmlar..

● **İsmail Akbıyık/KARASU:** Sizler, 93 harbi denilen 1977-78 Türk-Rus muhârebesinde Türkiye'ye Batum havâlisinden göç etmiş insanlarsınız. Orada, Türkler, Gürcüler ve Ermeniler hep birlikte yaşıyorlardı. Bahsettiğiniz husus, ihtimal bu beraberlikten doğmuştur. Müslüman olduğunuza göre, ötesini karıştırmanıza mahal yoktur. Bir insan için, mümkün olan şereflerin en büyüğü iman şerefidir. Selâmlar.

● **Veysel Kalelı /ERZURUM:** Gazetemize, bizdeki kayıtlara göre 53. sayıdan itibaren borçlu görünüyorsunuz, selâmlar.

● **Ziya Terzi/İZMİR:** Sebil'imiz hakkında ifade eylediğiniz samimi düşünceleriniz için çok teşekkür ederiz. Allah râzı olsun! İnşallah zamanla sizler gibi kadirşinas okuyucularımızın teveccühlerine daha fazla liyâkat kazanacağız.

Mustafa Yazgan Bey kardeşimiz, Sebilimizden temelli ayrılmış değil, ileride yine yazacaktır. Şu anda Ankara'da «Tomurcuk» adıyla bir çocuk gazetesi çıkarmaktadır.

Aboneniz 166. sayıya kadar uzatılmıştır. Her aboneyi abone müddetinin bitiminden bir iki hafta önce ayrı ayrı ikaz etmemiz maâlesef mümkün değildir. Zira, gazeteler seri bir sûrette hazırlanmaktadır. Hangi gazetenin hangi adrese denk gelip gideceğini kestirmek imkânsızdır. Bu bakımdan umûmî ikazlarla iktifa ediyoruz. Selâmler.

● **Sâlih Arslan/ORTACA—MUĞLA:** Aboneniz iptal edilmiştir. Bizdeki kayıtlara göre 300. TL. borçlu bulunuyorsunuz, selâmlar.

● **Şuayb Bahçıvanoğlu/ACIPAYAM:** Bahsettiğiniz gazetenin garazkârane tutumu herkesçe malûmdur. Bunlara üzülmeyiniz ve kendilerine cevap verilmesini de beklemeyiniz. Tekzib ve cevap bu gibi, kimsenin okumadığı gazeteleri duymayana da duyurmaktadır. Hakkımızdaki samimi hissiyatınıza teşekkürler eder iyi günler dileriz. selâmlar.

● **Osman Demirpolat/ /PERTEK—ELAZIĞ:** Gazeteniz aynıdı notuyla iâde edildiğinden iptal edilmiş. Eksik sayılarınız gönderildi ve yeniden abone kaydınız yapılmıştır, selâmlar.

● **İbrahim Solmaz/BEYŞEHİR:** Gönderdiğiniz vesikalardan elimizde pek çok mevcuddur. Bunlar, Yahova teşkilâtının neşrettiği abuk sabuk şeylerdir.

Hıristiyanlar öteden beri kendi itikadlarınca Yahudileri Hz. İsa'yı çarmıha germiş olmakla itham eder ve bundan dolayı da her pazar kiliselerde yahudileri lel'in ederlerdi. Bütün düşmanlarına karşı mücâdele bayrağı açmış bulunan Yahudiler, bir taraftan da bu, hıristiyan anlayışını değiştirmek için «Yahova Şahidliği» adı verilen bir teşkilât kurmuşlardır. Bu teşkilât mensupları, İncil'i yahudi menfaatlerine göre yeni bir tefsire tabi tutarlar. Merkezleri Amerika'dadır. Dünyanın her tarafında çalışırlar. Türkiye'ye postalananlar hep İsviçre'den gönderilmektedir. Mes'elenin esası bundan ibarettir. Aboneniz 156. sayıda nihâyete ermektedir. Selâmlar.

● **Tevfik BostancıERZURUM:** Abone müddetiniz 91. sayımızda nihâyete ermiştir, selâmlar.

● **Ahmed Koza oğlu/ANKARA:** Adres makinamızın bakım ve tâmiri ile ilgilenmek hususundaki talebinize teşekkürler ederiz. Allah râzı olsun! Ancak, şu günlerde bu makinanın bazı arıza gösteren parçalarını dışardan getirterek onu hale yola koymuş bulunuyoruz. Ayrıca ihtiyaten bu makinadan bir tane daha ısmarladık. Bu bakımdan şimdilik pek de tâmir ihtiyacı mevzuubahs değildir. Şâyet İstanbul'a herhangi bir vesile ile teşrif ederseniz makinayı tetkikinizden fevkalâde memnun kalacağız. Allah râzı olsun! Selâmlar.

● **Ahmed Baysa/VAN:** İsimlerini bildirdiğiniz kardeşlerimizden Bahaddin Ergenç'in 135; M. Said Ergenç'in 130'da Sabahaddin Atlı'nın 130. sayımızda aboneleri bitecektir. Diğerlerinin hepsinin abone müddetleri muhtelif sayılarda bitmiş durumdadır. Selâmlar

başyazı

BİR ÇOCUK MASKESİ

Kadir Mısıroğlu

Dahilî siyâsette muvaffak olamayan idareciler, bir takım haricî gâilelere —âdeta— cankurtaran simidi gibi dört elle sarılırlar. Böylece milletin dikkat nazarlarını hâricî tehlikelere celbeder ve içerideki sıkıntıların daha ehemmiyetsiz ve katlanılabilir bir sûrette telâkkisini sağlamak isterler.

Ayrıca, mübalâğalandırılmış hâricî dert ve dâvâlara rağmen, iç siyâset çekişmelerinden vazgeçmediği yolunda târizlerle muhâliflerini amme efkârı önünde —bir nev'i— vatan hâini mevkiine düşürmeye çalışırlar. Bu tutum, —hiç şüphesiz— takip edilen siyâsetteki muvaffakiyetsizliklerin aksülâmellerinden kurtulmak içindir.

Yakın tarihimiz bu siyasî açıkgözlülüğün sayısız misalleri ile doludur: Millî tarihimizin dev şahsiyetlerinden biri olan Sultan Abdülaziz merhumu haksız ve mesnedsiz olarak önce hal'eden yani tahttan indiren, üç - beş gün sonra da, cânîyane bir sûrette katlettiren Mithad Paşa ve hempaları dahildeki muvaffakiyetsizlikleri haricî gâilelerle maskeleme siyasetinin ilk akla gelen örneğidirler. Gerçekten, bunlar hıyânetlerinin amme vicdanında husûle getirdiği kırgınlık ve husûmetin menfî neticelerinden kurtulmak için devletimizi bir büyük bâdireye sürüklemişlerdir. Bu, 93 harbi denilen 1877 - 78 Türk - Rus harbidir ki, Moskof'un şimdi «Yeşilköy» denilen «Ayastefanos» a kadar gelebilmesine imkân vermiştir.

Son asırlarda mâruz kaldığımız felâketlerin en büyüklerinden biri olan bu silâhlı çatışmanın temelinde, Mithad Paşa ve arkadaşlarının kasden büyüttükleri basit bir mesele vardı: O sırada panislâvist baskılar altında bulunan Rus idarecileri, Türkiye'den Balkanlardan bir takım taleplerde bulunmuş, fakat, harbi göze alamadıkları için bu taleplerini, içinde hiçbir Türk ve müslümanın yaşamadığı «Nikşik» kazasının yine bize bağlı olan Karadağ'a bırakılması kadar basit bir muhtevaya indirmişlerdi. Fakat, Sultan Abdülâziz merhumun «dünya ikinciliği» ne kadar yükseltmiş bulunduğu Osmanlı ordu ve donanmasına güvenen ve bunlarla kazanacakları bir zaferle dahilde sarsılan itibarlarını yeniden tesis edebileceklerine inanan bir avuç muhteris adam bu basit tâvizi vermeyerek Rusya'ya ilân-ı harb etmişlerdir. İhtilâlle iç düzeni bozulmuş bulunan bir ordunun efrad ve silâh itibariyle kuvvetli olsa da zafer elde edemeyeceğini hesab eylemekten aciz bulunan bu güruhun böylece sebep oldukları felâketin korkunç bilançosu malûmdur.

Fakat tarihimizde dahilî siyâsetteki muvaffakiyetsizliklerini bazan zorla icad edilmiş, bazan da mübalağalandırılarak içinden çıkılmaz bir hâle getirilmiş hâricî gâilelerle maskelemek ve muhaliflerini vatan hâinliği ile itham edip susturmak taktiğini en mahirâne bir sûrette kullanan İttihatçılar'dır. Denilebilir ki, bunların on senelik idareleri baştan başa bu taktiğin eseri olan felâketlerle geçmiştir.

Bu durumu, vak'aların içinde yaşayarak onları engin bir İslâm irfanı ve o müthiş medrese mantığı ile tahlil eden Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi merhum şöyle tavsif etmektedir:

«Ne kadar tehlikeli ve âkıbeti vahîm olursa olsun, mutlak sûrette harb ve darb taraftarlığı hamiyetlilik ve vatanseverlik, bunun karşılığı da ne kadar mâkul olsa, bin tecrübe ile doğruluğu meydana çıksa yine zillet ve ihânet telâkki edilmiştir. Halkın bu telâkkisi muhitimizin, çevremizin kan ve damarlarına o derece yerleşmiş bir şeydir ki; İttihad ve Terakki Komitesi, 10 Temmuz Meşrûtiyeti'nin beşinci senesine doğru atlattığı ilk sukût devrini müteâkip habis ruhunu işte bu telâkkiden kuvvet alarak yaşatmak gibi en mel'un bir hayat tılsımı keşfettikten sonra, giriştiği husûsî ve umûmî muhârebelerde ırmak gibi akan kanlarla milleti zayıflattıkça ve memleketi küçülttükçe kendisi beslenmiş ve büyümüş ve dâima hatır ve hayale gelmeyen cephelerde kurduğu maddî siperlerin iç taraflarında da zayıf ve riyakâr kalbleri yavaş yavaş avlama sahasına ve itaatı altına almak üzere yine bu telâkkiden bir şebeke vücuda getirmiş... Hulâsa kendi hayat ve mevcudiyeti nâmına ele geçirdiği bu telâkkiye dayanarak milleti ve memleketi öldürdüğü halde bile, kendisi ölmenin veyahut öldükten sonra dirilmenin yolunu bulmuştur.

Memleketteki keyfî idarenin doğurduğu ızdıraplar ile bunlara göz yummayan muhaliflerin itirazlarını bastırmak için devleti daima bir harici düşman ile muharebe içinde bulundurmak usûlünün ne kadar keskin ve akıllara durgunluk verecek bir tedbir yerine geçtiğini senelerce müşahede ettik. Bu ardı arası kesilmeyen haricî muhârebeler devlet ve millet hakkında ister galibiyet neticesi versin ister mağlubiyet neticesi versin herhalde İttihad ve Terakki'nin dahildeki düşmanlarına karşı gâlibiyetini temin eder. Çünkü bu sâyede kendisine her şey mubah ve muhâliflerine her şey haram olur. Hükümet vatanı kurtarmakla meşguldür. Aleyhinde vuku bulacak herhangi bir hareket en aziz ve en meşrû bir hakkın muhafazasına âid bir itiraz sesi bile olsa, onu zayıf düşüreceğinden vatan hainliği mahiyetini hâiz olur. Böyle bir zamanda herkes her hale katlanarak ve kendi malından, canından hükümete istediğini vererek muzâheret etmek vazifesiyle mükelleftir. Hükümet İttihad ve Terakki'nin elinde değilse, bu sefer millet sıfatıyla harbe tâlip olur. Ve bu defaki harb memleket için ne kadar zararlı ve felâketli ise, o kadar işine yarar. Çünkü o muhalif hükümet millî arzuya (!.) uyarak böyle bir tehlikeli harbe girerse rezil olur. Ve derhal düşer. Zira hem muharebede rezil olmak, hem de iktidar mevkiini terk etmemek başkalarının kârı değildir. Şâyed o hükümet bu tehlikeli harbe girmezse hem millet arzusuna isyan etmiş ve hem de muhârebe gibi şerefli ve an'anevî bir vazifeden kaçarak zelilâne sulha razı olmuş ve belki düşmana satılmış olur. Ve hulâsa yine düşer. Demek ki, İttihad ve Terakki yaptığı işlerin cezasına âid davaları dâima haricî muharebelere bağlar. Hâkimi, padişah ve millet ve mahkemesi memleket olan bu davaların görülmesine başladığı bir sırada maznunun güvendiği şey mahkemenin kapısında meydana gelecek arbedeler ve belki temelinde vuku bulacak infilâklardır ki; hâkimi ve müddeisini —başlarının derdine düşüren- bu kargaşalıkta maznunun bir tarafa sıvışması şöyle dursun el ve ayak çabukluğundaki mahâret ve idmanının derecesine göre müddei mevkiine geçmesi veyahud hâkimin sandalyesini ele geçirmesi imkân ve ihtimal dahilinde bulunur. Şâyet mahkeme bu sarsıntılarla tamamen yıkılırsa, bu sefer de hiç olmazsa dava biter. Ve hâkim ile müddei gibi hadiseden gâfil olmayan maznun kurtulur. Ve belki mahkemeden kıymetli hayli şeyler bile aşırır.” (Dinî Mücedditler, Sh. 303-305)

Bu satırlarda ifadesini bulan siyasî açıkgözlülüklerle, Ecevit'in son yıllarda takib ettiği strateji arasındaki benzerlikler gayr-i kabil-i inkârdır. Şu farkla ki, İttihatçılar geniş bir imparatorluk devralmış bulunduklarından haricî gâile nâmına daima —büyük bir arâzi kaybına müncer olacak— harb'leri körüklüyorlardı. Ecevit ise, küçük bir Türkiye içinde icra-yı siyaset eylediğinden, Onun vasıtaları —ekseriya— harbden gayrı gâileler olmaktadır. Bununla beraber, arada «Kıbrıs Harekâtı» gibi bu vasfı hâiz olup kendisinin başlangıçtaki muhalefetine rağmen umulmayan zaferi istismarla kahraman kesilmesine âid bir misal de vardır.

Türkiye'nin içinde bulunduğu iktisadî sıkıntılarla mahud «silâh ambargosu» nu muhâlefette iken bile, bugünkü kadar mübalağalı bir sûrette telâkki ve ifâde etmemiş bulunan Ecevit, şimdi bu iki haricî gâileye ümid bağlamış gözükmektedir. Bunları kâh, Rus taraftarlığı ile «blöf» yapmak kâh da el açıp yalvarmak sûretiyle halledebileceği ümidine kapılmış olmalıdır ki, müstakbel zaferini (!) daha şanlı kılmak maksadıyla alabildiğine mübalâğalandırmak yolunu tutmuştur. Hangi akl-ı selim sahibi kimse Türkiye'nin çetin kıskacında kıvrandığı "anarşi" ve "pahalılık,,'ın "silâh ambargosu" ve "döviz" sıkıntısından daha az ehemmiyetli olduğunu söyleyebilir. Ama ne çıkar... Bunlar Ecevit'in hall-ü fasl edemeyeceği vukuat ile sabit olmuş mu-

(Devamı onikide)

Yakın tarihimizde Meçhûl kahramanlar

Cumhuriyet Devrinde Bir "MEŞRÛTİYET" ve "HILÂFET" Müdâfii

LÛTFİ FİKRİ BEY

Kadir Mısıroğlu

14

Fakat, işin tuhafı şu ki Ağa Han'ın hükümet reisi sıfatıyla İsmet Paşa'ya gönderdiği ve Hılâfet'in ilga olunmamasını isteyen mektubu muhatabına vâsıl olmadan bazı İstanbul gazetelerinde neşerdilmiş bulunuyordu ki, bunun bâtınî esbabı hall-u fasl edilir ise, «Hılâfet Mes'elesi» ile alâkalı pek çok kördüğümün çözüleceği muhakkaktır. Zira:

1 — Öteden beri, Hılâfet'in aleyhinde bulunduğu ve bu müessesenin yıkılmasını istediği bilinen İngilizler'in taraftarı olan Ağa Han binbir menfaatle İngilizler'e — kapı kulu tarzında-bağlı ve Londra'da mukim olduğu halde, neden Türkiye Başvekilinden Hılâfet'i muhafaza etmesini istiyor ve bu hususta resmî bir müracaat ile harekete geçiyordu? Bu, İngiliz siyâset ve menâfiine mugâyir hareket o paraleldeki Ağa Han için de bir tezat teşkil etmez mi?

2 — Aynı şekilde, bu mektubu Ağa Han ile birlikte imza eden Hind müslümanlarından —yine şiî veya Kadıyânî — Emir Ali de İngiliz taraftarlığı ile şöhret bulmuş ve Londra'da mukim bir kimse olduğundan, tebârüz ettiğimiz tezat kendisi için de vârid ve vâki değil midir?

3 — Şia'nın bütün kolları Hılâfet'i bilinen şekliyle tanımaz ve onu meşrû saymaz iken, her yıl taraftarlarınca altınla tartılıp bu altınları dünyanın marûf sefahat merkezlerinde yiyen Ağa Han'ı, sünnî Hılâfet Makamı neden böylesine alâkadar ediyor, ve O'nun muhafazası için Türkiye Başvekiline mektup yazmak külfetine giriyor? Şahsen dindarâne bir hayat yaşamayan, Hılâfet'in verâset usuliyle Hz. Ali ahfadına âit olması lâzım geldiğine itikad eden Ağa Han'ın bu hareketinin sebebi ne idi?

Bütün bu suallere cevap vermeden evvel Ağa Han'ın gazetelerde çıkan İsmet Paşa'ya gönderilmiş mektubunu 5 Aralık 1923 tarihli Tanin Gazetesi'nden iktibas ile dikkatlerinize arzedelim:

HILÂFET MES'ELESİNE DÂİR

Ağa Han ve Emir Ali Hazretlerinden Heyet-i Vekile Reisi İsmet Paşa Hazretlerine gönderilen İngilizce mektubun suret-i mütercemesidir.

1 — Cihanın hür milletleri cemiyetinin müstakil bir azâsı olan Türkiye'nin sadık dostları ve âmâlinin hakiki taraftarları sıfatıyla biz, Halife-İmam Hazretlerinin şimdiki mühim vaziyetlerinin ehl-i sünnet'ten olan halk üzerine icra ettiği pek endişebahş (endişe verici) tesirâta (tesirlere) Büyük Millet Meclisi'nin, müsaâde-i mahsusanızla, nazar-ı dikkatini celbetmek istiyoruz.

Halîfe'nin şeref ve kudretine, nüfuz ve tesirine târî (ârız) olan zaaftan dolayı içtimaî ve mânevî büyük bir kuvvet addedilen İslâmiyet'in ehl-i sünnetten olan halkının şuâbat-ı vâsiası (geniş şûbeleri) meyanında gevşemekte olduğunu kemal-i teessüfle müşâhede eyledik. Sıhhati, münâkaşadan münezzeh olan vekâyii (vak'aları) esbab-ı malûmeden (malûm sebeblerden) dolayı ayrı ayrı zikretmek istemiyoruz.

Ehl-i sünnet iç[illegible] [illegible] rûhâniye'nin [illegible] [illegible]manları büyük bir cemiyyet şeklinde yekdiğerine bağlayan bir râbıta hükmünde olduğunu söylemeye hacet yoktur. Hılâfet haricî hücumlara mâruz bulunduğu zaman bütün yeryüzünde bulunan müslümanların hissiyatı galeyana gelmiş ve Türkler'in istiklâli için çalışmak, uğraşmak aynı zamanda müslüman tesânüdünü temsil eden müessesatı tam kâmil olarak muhafaza etmek demek olduğu kanaatiyle Hind müslümanları da bu meyanda Türk Milletine izhar-ı muhabbet ve muâvenet eylemişti. Bu tehlikeli zamanlarda biz Türkiye dâvâsı için ciddiyetle çalıştık. Trablusgarb ve Bingazi'de vukua gelen Türk—İtalyan harbinden beri bir İngiliz müslüman müessesesi, Türkler arasındaki ye's ve ızdırabı tahfif ve ta'dile bütün kuvasını (kuvvetlerini) hasr etti. İşte bu itibarla bütün müslümanlar beraber derinden alâkadar olduğumuz bir mes'ele hakkındaki bütün mülâhazat ve telkinatımızın zat-ı devletlerinin hükümeti tarafından hüsn-ü kabul göreceğine itimadımız vardır.

3 — Vuku bulacak mülâhazatımızdan millet mümessilleri nüfuzunu zerre kadar tenkıs etmek (noksanlaştırmak) istediğimiz bir an bile hatıra gelmemelidir. Hürmetle taleb etmek istediğimiz şey Âlem-i İslâm'ın riyâset-i diniyesinin şer'i şerife göre tam ve kâmil olarak muhâfazasıdır.

Halîfenin nüfuzunun tenkisi veya bir âmil-i dinî gibi Türkiye teşkilât-ı siyâsiyyesinden onun teb'idin (uzaklaştırılması) bizim fikrimizce İslâm'ın dağılması o mânevî cereyan kuvvetinin amelî surette ziyâı demek olacaktır. Bu öyle bir haldir ki, ne B.M.M. ne de Reisicumhur Gâzi Mustafa Kemâl Paşa hazretlerinin nazar-ı dikkatlerinden mümkün değil kaçamaz.

4 — Bizim fikrimize göre Halife-İmam ehl-i sünnetin vahdetini temsil eder: Halîfenin Türk Milletin'den bir ferd olması, Türk Devleti'nin müessisleri (kurucuları) ahfadından (torunlarından) bulunması milel-i islâmiye (İslâm milletleri) arasında Türklüğe mübeccel bir mevki bahşeder.

5 — Bu öndört asırdan beri ehl-i sünnet arasında bir esas olarak telâkki edilmiştir. Peygamber vekili olan Halîfe'nin cemaat-i islâmiyenin imamı olduğunda icma-ı ümmet vardır. Onunla bütün mü'minin arasında ehl-i sünneti yekdiğerine raptеden bir alâka mevcuttur. Alem-i İslâm beyninde bir nifak hasıl etmeksizin bu unsur-u dinî İslâm fikrinden çıkarılıp atılamaz.

6 — Halîfe nüfuz-u dünyevi-

Şii İsmâililerin, Hılâfet münâkaşalarına katılan lideri:
AĞA HAN

sini kaybettiği zaman bütün meliklerle emirlerini dare-i umurdaki selâhiyetlerini teyid ve dualarda aslî nüfuzu istimal için onun müsâadesini istihsâle kendilerini mecbur tuttuklarını zat-ı devletlerine hatırlatmağa lüzum yoktur. Eğer, İslâmiyet dünyada büyük bir mânevi kuvvet olarak muhafaza edilmek isteniyorsa, Halîfenin nüfuz ve şerefi hiçbir zaman Papa'nın nüfuz ve şerefinden az olmamalıdır.

7 — İşte bu ve bunlara mümasil diğer esbabtan dolayı Türkiyenin hakiki dostları sıfatıyla biz hılâfet ve imamın müslüman milletlerin itimat ve hürmetine lâyık olan bir mevkie vazolunmasını ve böylece Türkiye'ye kuvvet ve şeref bahşedilmesini kemal-i hürmetle Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden ve O'nun basiretkâr müdirlerinden (idarecilerinden) istirham eyleriz.

Biz, paşa hazretleri, sizin mûti' bendeleriniziz.

Emir Ali **Ağa Han**

İSTEME ADRESİ :
1) Sebil Yayınevi
P.K. : 808 Sirkeci - İST.
2) Deryâ Dağıtım
Bâbıâli Caddesi Nu: 52/1
Cağaloğlu - İST.

DİKKAT!

Geçen ay Balat Akıncılar Şubesine atılan bir bombanın patlaması neticesinde sağ kolu ile sağ bacağını tamamen kaybetmiş olan akıncı kardeşimiz Selâhaddin Demirci'nin tedavisi devam etmekte olup, gerek tedavisi, gerek bakmakla mükellef olduğu aile efradının acılarını ve sıkıntılarını hiç olmazsa maddî açıdan karşılayabilmek için Fatih MSP İlçe Teşkilatı adına bazı kardeşlerimizce bir yardım kampanyası başlatılmıştır.

Bu kampanyaya katılmak isteyen kardeşlerimizin gerek MSP Fatih İlçe teşkilatı ile doğrudan irtibat kurmaları mümkün olduğu gibi, yardımlarını Vakıflar Bankasının Fatih Şubesinde 5274-6 numaralı hesaba kaydettirmeleri mümkündür.

Bütün müslümanların dikkatlerine arzederiz.

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

MÜŞRİK VEYA KÂFİR Mİ EHVEN, YOKSA MÜNÂFIK MI EŞEDD?..

Lâik (dinsiz) ve düzmece «düzenin» sâdık bendelerinden ve Dünyâ gazetesi muharriri Cihad Baban, yılların (ce.he) partilisi olduğu halde Ecevit idâresindeki Türkiye'nin sür'atle hangi uçuruma doğru yol aldığını hele şükür görüp, ve o bile Ecevit Beye diş gösterenlerden oluvermiştir!.. Gerçi Cihat baban, Ecevit'in vekillerinden İnönist ve lâik Lütfi Doğan Efendi ile aynı gazetenin ayni saifesinde ve adı geçen vekîlin üstünde yazıp durmaktaysa da, bakınız bir yazısında neler diyor:

Serlevha da şu: «ECEVİT SUÇ İŞLEMİŞTİR»

«Taksim meydanında kominist bayrakların çekilmesini, Marks, Engels ve Lenin'in resimlerinin geçide konmasını, «komünist partiye özgürlük» diye bağırılmasını, Ecevit kınamadığını söylüyor. Birtakım komünist yazarlar da fırsat bulmuşçasına, «fikir suçu olmaz, bu, bir fikrin açıklanmasıdır.» diye Ecevit'i destekliyorlar.

Türkiye'de komünistlik yasakdır, bunun propangandasını yapmak suçtur. Komünistlerimizin iddia ettikleri gibi bu bir fikir suçu da değildir. «Kızıl güneş doğacakdır» demek, Marks'ın, Lenin'in, Engels'in resmi ile Taksim meydanını doldurmak, direklere kızıl bayrak çekmek fikir değil, değiştirme teşebbüsünün tâ kendisidir.

..Hiçbir hükûmet, kânunları tatbik etmemezlik edemez, bunu yaptığı zaman hükûmet olmaktan çıkar. Onun gibi, kânûnun yasakladığı eylemleri Ecevit, «Ben bu eylemleri kınamıyorum» da diyemez, dediği zaman suç işlemiş, en azından görevini (vazifesini) kötüye kullanmış olur. Oysa herkes biliyor ki, Ecevit Türkiye'de komünist partisinin serbest olarak faaliyet göstermesini istemektedir.»

● Düzmece ve lâik (dinsiz) «düzenin» yarım asırdır avukatlığını yapan ve (Ce he) partisinin İmân edicilerinden olan muharrirler, artık bugün köşeye sıkışmışlar ve cıyaklamaya başlamışlardır. «İlkeleri ve ülküleriyle» yarım asırdır memleketi anaşi ve şekâvet cehennemine çeviren (ce.he) partisi bendeleri, şimdi biribirlerini suçlamak gayreti içine düşmüş görünüyorlar. Cihad efendi serlevhasını «Ecevit Suç İşlemişdir.» diye çekip. acaba kendisini suçsuzmu göstereceğini zannetmektedir?. Yarım asırdır memleket idâresinde söz sahibi olanlar, «ilkeleri ve üllküleriyle» bu günü hazırlamışlardır. bugünki kominist anarşi belâsı, üç beş senede gökten zembille inmemiştir. Bugünün kominist anarşizm tehlikesi, bir neticedir... Bu neticeyi doğuran bütün şart ve imkânları, müesses lâik (dinsiz) ve düzmece düzen, «ilkeleriyle, ülküleriyle,» ateizmiyle (mülhidliğiyle), pozitivizmiyle, materyalizmiyle heykellere tapıcılığı ve taptırıcılığıyla, din, imân ve Şeriatı zincire vuran kânûn ve ana kânunlarıyla, ipe çektiği yüzbinlerce sarıklı hocalardan aldığı mazlumlara âid beddualarla, ve daha nice hiyânetlikleriyle bizzat kendisi, kendi eliyle HAZIRLAMIŞTIR...

Bu apaçık hakikat, bugün gözlerden ve idrâklerden saklandığı müddetçe Türkiye'nin çıkmazlarına ve kan kanserine, ne teşhis konabilecek ve ne de tedâvi getirebileceklerdir. EVET, BUGÜNKİ BELÂ VE MUSİBETLER BİR NETİCEDİR; VE BU NETİCEYİ HAZIRLIYAN, DÜZMECE VE LÂİK (DİNSİZ) «DÜZENİN» BİZZAT KENDİSİDİR..

● Bu itibarla yarım asırlık icraatın sakşakçıları bugün birbirlerini suçlamakla işin içinden sıyrılacaklarını sanmamalıdırlar. Günü geldiği zaman, suçlu sandalyasına hepsi oturtulacaklardır...

Binâenaleyh, şu hakîkat aslâ unutulmamalıdır ki, BU MEMLEKETE EĞER KOMÜNİZM BELÂSI ÇÖREKLENİRSE, BU, KOMÜNİZMİN KENDİ KENDİSİNE ELDE ETDİĞİ BİR ZAFER BİLİNEMEZ; VE FAKAT BU. DOĞRUDAN DOĞRUYA DİN (ŞERİAT) YANİ ALLAH DÜŞMANI DÜZENİN ELİYLE HAZIRLANAN ŞART VE İMKÂNLARIN BİR NETİCESİ OLMUŞ OLACAKTIR...

Akl-ı selim, yarım asırlık hâdisâtı göz önüne getirdiği zaman, başkaca bir izah tarzı bulamayacaklardır. KOMİNİZİM TÜKIYEYE KOMİNİZMİ GETİRMEKTEN ÂCİZDİR BU MEMLEKETE BUGÜNKİ KOMİNİST ANARŞİZM BU DÜZEN GETİRDİĞİ GİBİ, BUNDAN SONRA DA NE KADAR KOMİNİZM GELİRSE, BU DÜZENİN SAYESİNDE VE ONUN ELİYLE GELECEKTİR.

Çünki bu düzen, kominizim müşrikliği veya kitapsız kâfirliğinden bin beter tehlikeli bir MÜNAFIKTIR. Bu «düzenin» münâfıklığını görmemek için ise, sağır, kör ve dilsiz bir «düzen bendesi» olmak icâbeder. Aksi halde, bu «düzmece düzenin» hem münâfık olduğu ve de bir münâfığın müşrik veya kitapsız kâfir ile mukayesesinde hangisinin ihtiyâr edileceği, apaçık ortada bulunmuş olacaktır. Bir münâfık, hiçbir zaman, bir müşrikten veya kitapsız kâfirden ehven bilinemeyip dâima eşed kabul edilmişdir. Ecdadımızın imân ölçüleri, bunu böylece hükme bağlamışlardır...

KOÇALLAR
TİCARET KOLL. ŞTİ
İBRAHİM KOÇAL ve KARDEŞLERİ

Dahili ticaret, Alım, Satım, İmalât
Komisyon, Mümessillik, İthalât
İhracat

Merkez Telefon: 26 87 12 - 22 55 77
Şube Telefon: 32 08 68

TAPU VE KADASTRO GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
Eğitim ve Personel D. Başkanlığı

Personel. Şube 74-1327-1222-8/ 18917

Konu : ....

İLGİ: 175 sayılı not emirleri.

Ankara
10/ 5 /1978

Artvin Tapu Sicil Muhafızı İhsan Haşlak'ın görevinden alınması ve yerine aynı yer Tapu Fen memuru Sebahattin Temur'un atanması emir buyrulmuştur.

Tapu Sicil Muhafızı İhsan Haşlak'ın ...
... Tapu Fen memuru Sebahattin Temur'un a...
... yapılıp, eski görevi...

Galip ESMER
Genel Müdür

...uhafız
Muhaf...

— YAZISIZ —

Dediler Dedik Ki

«Cihad» üzerine ileri-geri lâflar...

Siirt'te, bir cuma günü camiden çıkan müslümanlara, üzerine MSP, MHP ve AP il başkanlarının imzasının bulunduğu bir beyanname dağıtılmış..

Bu beyannamede "Dur, dinle ve unutma! Bu kanlı ve iğrenç hadiseler ve ihanetlere göz yumularak iç harbe götürülen ülkemizde gerçek vatanperverler olan müslümanlar yok edilecektir" şeklinde ifadeler yer almaktaymış..

İşin doğrusunun tahkik etmek imkanından mahrumuz. Lâkin, gazetelerde çıkan bir birinden farklı metinlere bakılırsa; hiç bir şey anlaşılmasa da, Siirt'te böyle bir beyannamenin neşredildiği belli olduğu gibi, milleti uyanık olmaya, her tertibe karşı hazırlıklı bulunmaya davet eden böyle bir beyannamenin altında CHP il başkanının imzasının olmadığı da anlaşılmakta..

"Cihad" deyince cumhuriyet neslinin zihninde beliren imaj nedir, hiç düşündük mü?

"Cihad" deyince, cumhuriyet çocuklarının gözünde canlanan tablo şudur: İnsanların boğazlanması... Vahşet, bir kan içicilik hecmesi adeta!..

Cihad'ın tamamiyle İslâmî bir terim olduğunu; Allah yolunda, O'nun rızasını elde etmek ve O'nun bütün yarattıklarına adalet ve merhametle muamele edebilmek için, müslümanlara canlarıyla, mallarıyla, dilleriyle, daha da olmazsa, kalblerindeki buğz veya sevgileriyle hareket etmeleri şeklindeki bir emirer manzumesi olduğunu 'müslümanım' diyenlerin çoğu dahi bilmemektedirler. Bu kelimenin cumhuriyet nesillerinin dimağına ancak "adam boğazlamak" olarak rekzedilmiş olması ise Türkiye'de tatbik olunan laikliği de açıklayıcı mahiyettedir.

Bu mevzuyla alâkalı olarak 7 haziran günlü Dünya'da imzasız olarak bir yazıda "Cihada dâvet, cihad ilânı, ha?!" denildikten sonra şunlar döktürülüyordu:

"Fakat kime, kimlere karşı? Cihad, Müslümanların, aynı dinden olmayan bir ülke veya ülkelere karşı savaş açmak anlamına gelen bir deyimdir. Müslümanların başı olan kişi cihad ilan etti mi, buna bütün Müslümanların katılmaları dinen farz kabul edilir.. Ama ne var ki, bu şekilde İslam ülkelerini ayağa kaldırmak kudreti tarihin çok eski çağlarında, hatta ancak Peygamber devrinde kalmış bulunmaktadır. (....)

Bununla beraber bu kelimeden hemen her devirde medet umulmuş, bu kelimenin sihrine inanılmış, bu kelimede gizli bir kudret bulunduğu vehmedilegelmiştir! Nitekim Birinci Dünya Savaşı'nda bütün Müslümanların halifesi kabul edilen Osmanlı Padişahı Sultan Reşat'ta böyle bir "cihad" ilan ederek, dünya Müslümanlarını İslam bayrağı altında toplanmaya davet etmiştir. Sonuç? Sonuç malum.. Bu davete hiç bir yabancı İslam topluluğu kulak asmadığı gibi, başta Mekke Şerifi Hüseyin olmak üzere bütün Arap âlemi İngiliz altınlarının çekiciliğini Kuran'ın açık ayetlerine tercih ederek bize karşı ayaklanıverdiler!. (....)"

İyi ama, bu malümatın, bir siyasi ikazla alâkası ne? Müslümanları uyanık ve tedbirli bulunmaya dâvetten, hemen, niçin "kan dökmeye dâvet" imajı tedaî olunuyor? yazdığı yazıya imzasını dahi koyamayacak kadar zavallılaşan bu ödlek kişi, bu dâvet'ten neler anlamış ki, şöyle devam ediyor:

"Her ne ise, konumuzdan daha fazla uzaklaşmayalım.. Şu Siirt'te adı geçen üç parti il başkanı ne cüretle halkı savaşa, kan dökmeye çağırabiliyorlar? Mesele buradadır.. Bu partilerin liderleri ve mensupları elbette böyle bir bildiriye imza atamazlar ve böyle bir "gericilik" hareketini, çağdışı bir "daveti" benimseyemezler.. Ama buna rağmen, bahsi geçen bildiri halka dağıtılmış, basına aksetmiştir.„

Ve sonra, başka vatandaşlara lâyık görmediği bir hakkı kullanıyor, atatürkçü olmayanların hepsini bir kefeye koyup, başını da devekuşu gibi kuma sokarak karanlıkta nara atmaya, şöyle devam ediyor:

"Şu bilinmelidir ki, Türkiye'yi ne teokratik devlet meczupları, ne Marksizm salatası ayran budalaları, ne ırkçılığın gözü dönmüş uluyanları çağdaş Atatürkçü düzeyden çekip kendi karanlık saflarına götüremeyeceklerdir„

Aynı mevzuya temas eden Günaydın'ın Ankara'da Durum sütunu ise, önce Cihad'ın sözlükteki karşılığını (hangi sözlükse, o)

«— Din uğruna yapılan savaş...» olarak verdikten sonra, halkın dinî açıdan da aldatılmak istendiğini, cihad'ın "meşru" bir devlet reisi tarafından ilân edilmiş olması gerektiğini hatırlatıyor da, "meşru" sözünün şeriate uygun, şeriate dayalı, şeriate göre olmuş mânasına geldiğini görmezlikten gelip, Ecevit'i "meşru" başbakan sayıyor!.. Ve sonra bu beyannamenin anayasaya aykırı olduğunu da iddia ediyor. Anayasaya aykırılığı anlayabiliriz ama, "meşru" olmadığını, şeriate aykırılığını nasıl iddia edebiliriz? Çünkü bizzat anayasa da şeriata (veya şeriat mevcud anayasaya) aykırı değil midir? O halde, bu anayasanın ölçüleri bir şeyin meşru olup olmadığını nasıl iddia ve tesbit edebilir?

"Ankara'da Durum" sütununun yazarına göre, beyannamede

"..... Evlâdına sahip ol.. Ülkeni ve devletini yok etmek isteyenlere karşı Allah'a sarıl.. Allah'ın nizamını kendileri için tek nizam kabul edenler, sadece onun nizamı için harb ederler. O nizamda yaşamayı reddedenler ise, şeytanın ve ona bağlı sistemlerin uğrunda savaşırlar." denilmekteymiş ki, bu ifade tamamiyle meşru"dur yani şeriate uygundur ama meselâ Ecevit veya Demirel'in veya Allah'ın nizamını tek nizam kabul etmiyen bir kişinin getireceğini hiç bir idare "meşru" değildir. Bu iktidarlar ancak kanunî veya gayri kanunî diye, kendi kanunlarına göre bir kıymet hükmüne tâbi tutulabilirler...

Mes'ele günlük siyasi tartışmaların çok ötesinde düşünülmesi gereken bir mes'eledir. Cihad, müslümanın uzak duramıyacağı, böyle bir uzak durmak hakkını kendinde göremiyeceği mukaddes bir mefhumdur ve müslümanın hayatı bu mefhumda sırrını bulmuştur. Cihadı terkedenler zillete dûçâr olurlar.

Ancak, cihad adam boğazlamak, veya silahlı çatışmalara girişmek demek değildir. O husus, ancak bütün yollar denendikten sonra, hiç bir çare kalmadığı zaman, —başka tedavi şekli kalmayan hastayı ameliyata almak misali—, başvurulan bir yoldur.

Kelimelerimize, mefhumlarımıza sahip çıkalım ve anlıyalım ki, bugünkü anayasa ve düzeni, ve ona göre şekillenmiş bütün devlet güçleri gayrimeşru'dur, yani şeriata aykırıdır ama gayrikanunî değildir; kendi kanunlarına göre vücud bulmuş olabilirler. Nasıl ki, cihad kelimesinin tılsımından faydalanarak ona bir takım başka mânalar vermeye kalkışılıyor ise, aynı şekilde meşrû' kelimesi de tamamiyle dinî bir terim (ıstılah) olduğu halde şeriata düşmanlığı temel prensip yapanlar da kendilerini kamufle edebilmek için bu kelimeye sığınmaktadırlar. Onların bu hokkabazlığına müslümanlar daha fazla âlet olmamalı, mefhumlarına sahip çıkmalıdırlar!

KİM BU?

Müslümanlar arasındaki ihtilafların kalem kavgasına dönüşmesi elbette ki arzulanamaz. Ancak, bir şey çok zorladığı zaman elbette ki, bir yerden patlak verecektir. İşte geçtiğimiz haftalarda bu hadise olmuştur ve Yeni Devir'den Tuncay Özeren kendisine ismi yapılan bir sataşma yüzünden mezkûr gazetenin 7 Haziran nüshasında «Adamın biri hiç bir masonla öpüşmemiş!.. başlığıyla kaleme sarılmıştır.

Dileriz ki, bu kalem kavgası e noktada kalsın. Biz hem bu kalem kavgasının sevimsizliğini, hem de bu kavgaya vesile olanın kim olduğunu anlayabilmek için bir miktar iktibas yapalım :

Adamın biri «masonları desteklemekle» sonuçlanmasını kabul edememiş.

Daha doğrusu hazmedememiş.

Kendisinin masonluğa karşı ne kadar büyük bir kin ve düşmanlık beslediğini bir bir sıralamış...

Öyle deliller göstermiş ki, neredeyse inanacağız kendisine.

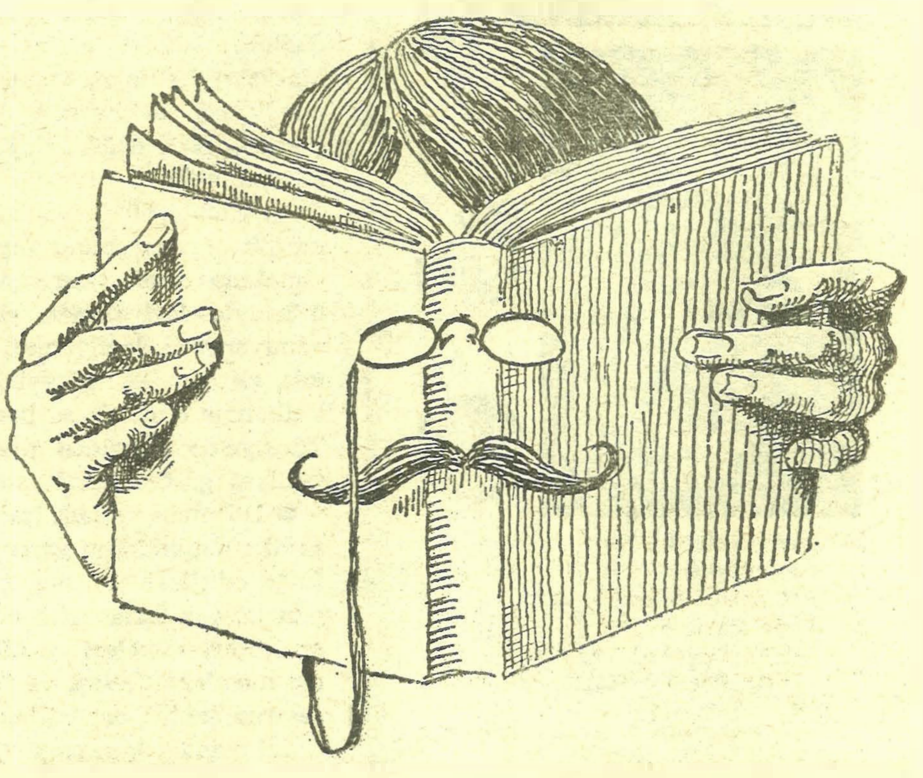

Bir kere mason denilen adamlara hiç sarılmamış.

Onları kucaklayıp resim çektirmemiş..

İnanmayanlar varsa, gidip siciline, dosyasına baksınlar.

Bir tek belge yokmuş!..

Üstelik hiçbir masona hacı kokusu da sürmemiş.

Eee bu kadar delil karşısında susmak lâzım herhalde..

Ama bir iki laf daha edelim. (....)

Adamın birinin «bir zamanlar masonların aleyhinde» olduğu doğrudur.

Ancak bugün için aynı şeyi söylemek mümkün değildir.

Müslümanlara çamur atmaya, gelince, bir itirafta bulunmamızda yarar var..

Adamın biri, çamur atma konusunda adeta üstad haline gelmiştir.

Kendisiyle yarışabilmek mümkün değildir.

Sözümona savunmasını yaparken bile sağa sola çamur atmaktan çekinmemektedir.

Kendisi masonlarla mücadele ederken, bugün masonlara karşı çıkan zevatın sıçan deliğinde olduklarını ileri sürebilecek kadar çamurlaşıyor.

Hem de o zevatın mason teşekküllerinin önlerine attıkları menfaatleri kapmakla meşgul olduklarını iddia edebilecek kadar ileri götürüyor sözlerini.

Bir an için bu iddialarını doğru kabul edelim.

Geçmişte adamın biri masonlarla mücadele ederken, bugün kendisini eleştiren zevat sıçan deliğindeydi ve masonların önlerine attıkları menfaatları kapmakla meşguldüler diyelim.

Şimdi durum nasıl?

Yoksa roller mi değişti?

Sıçan deliğindeki adamlar dışarı çıkınca adamın biri mi oraya girdi?

Mason teşekküllerinin önüne attıkları menfaatleri kapmakla mı meşgül? (....)

Bizim görüşümüzü yaplaşmayan müslümanların haklı olabileceklerini elbette düşündük.

Hem de; bir gün, iki gün değil...

Yıllarca «aman dedik» haklı olabilirler susalım...

En azından müslümanlar arasında bir çekişmenin dışarıya yansıtılmasına gönlümüz elvermedi.

Ama biz sustukça adamın biri azdı.

Meydanı boş bulmanın rahatlığı içinde her ağzına geleni söylemeye başladı.

Bile ki ne yazarsa cevabını mutlaka alacak.

Ortalığı üç beş mason destekçisine bırakmaya hiç niyetimiz yok

Foyalarını bir bir ortaya dökmek boynumuzun borcu olsun.."

yol

yol oldur ki doğru vara..

SİYASET ÇARKI

Selâhaddin Eş ÇAKIRGİL

«Büyük bir şehrin kenarında, geniş bir petrol sahası.. Kuyular, sarnıçlar, depolar, toprak delme vasıtaları.. Ama çalıştığını belirten hiç bir iz yok. Fabrikalara giden yollarda kimseler gözükmüyor. Makineler stop etmiş, faaliyet durmuş.

Şehirle fabrikanın arasında işçi evleri var.. Oradaki sokaklar da bomboş.. Dükkanlar kapalı, sokak fenerlerinden birine bir kukla asılmış. Tam göğsünden sarkan levhada kocaman harflerle «Zalim Jean Aguerra» yazılı.

Uzaklardan silâh sesleri gelmektedir. Makineli tüfek sesleri de duyuluyor.. Bir işçi evinin mutfağında, bir kadın oturuyor, gözleri korku ile boşluğa dikilmiş. Yüzü çökmüş genç bir kadın da pencere nin önünde. Merakla dışarıdaki silâh seslerini dinliyorlar. Yaşlı kadın sakin bir şekilde.

«— **Durmadan ateş ediyorlar, ne zaman bitecek bu..»** diye söylenir. Genç kadın, fener direğinin direğinde sallanan kuklayı göstererek.

— **Şunu bir an önce assalar bari..»** der.

Kuklaısı asılı Zâlim Jean Aguerra Hükümet Konağında ,iktidarının son demlerini yaşamaktadır. Ayaklanlan hak yığınları üzerine ateş açılmasını emreder. Şehrin her tarafından silâh tarrakaları bir uğultu halinde korkunç bir gürültü halinde gelmektedir. Jean Aguerra Savunma Bakanına emir verir:

— **Sana emrediyorum. Ateş!.**

— Hayır olamaz..

— **Ne demek olamaz?**

— Son hücuma geçenler petrol kuyularındaki işçiler.

Jean yıkılır, düne kadar birlikte haklarını müdafaa edeceği iddiasıyla omuzlarına basa — basa yükseldiği insanlar şimdi nasıl olur da (Jean Aguerra'ya ölüm) diye hücum tazelerler?

Jean yapa yalnız kalmıştır. Uşağına emir verir:

— **Viski.**

Uşak, kadehi ağzına kadar doldurur, Jean da bir içişte boşaltır. Resmi elbiselerini giyer, ve içerîye giren isyancıların huzuruna götürülür. Sanki Jean'ın, isyancıları halâ korkutuyormuş gibi bir hail vardır ki, bu durumu bertaraf edebilmek için, Jean'ın eski dostlarından biri öne gelerek, yüzüne şiddetli bir tokat atar. O da ona iki esaslı yumrukla karşılık verir. İhtilâlcı işçi tabancasını Jean'a boşaltmak üzereyken, ihtilâlcilerin içinden biri, François ileri fırlar:

— **Yeter artık, o bizim esirimizdir.** Ona kimse dokunamaz!.

Jean eski kader arkadaşının orada bulunmasına hayret eder.

— **Demek sen de buradasın François? Seni burada göreceğimi hiç tahmin etmemiştim. Demek teşebbüsünüz hedefine ulaştı?**

— Hayır, henüz tam olarak muvaffak olamadık ama, seni yakaladık işte.

— **Beş yıl önce bir araya geldiğimizde bana karşı değildin.. Beni idam edeceksiniz değil mi?**

— Sevinebilirsin, çünkü muhakeme edileceksin.

— **Kim muhakeme edecek?.**

— Hepimiz.

— **Hangi kanuna dayanarak?**

— Kendi kanunumuza.

Ve mahkeme kurulur, oracıkta. François derme — çatma ihtilâlcilerden hâkimlik vazifesi yüklendiklerine talimat verir:

—« **Arkadaşlar, müsamaha etmiyelim. Onu hep birlikte iktidara getirmiştik. Onu, istediğimiz idareyi gerçekleştirecek adam sanıyorduk. Dâvayı ben idare edeceğim..»**

Halk François'yı alkışlar, bir bağırıştır gider, **«yaşşaaa, varoooll.»** ve, François'ının emriyle bir de avukat temin edilir.

François halka dönerek emir verir:

— **Suçunun ne olduğunu siz söyleyiniz.**

İthamlar gırla gider: Petrol, petrol.. Katil.. Diktatör.. İktidardan kendisi faydalandı. Partimizin liderlerinin yerine kendi adamlarını getirdi. Bizim köyümüzü yaktı. Kocamı sürdü..»

François müdahale eder:

— **Bütün bunlar saçma. En kötü hareketi, petrol sahalarını yabancı memleketlere satmasıdır.**

Jean dikleşir:

«— **Biz hiç bir şey satmadık.. Hayır, bu, katiyyen doğru değil. Bunlar geçmiş hükûmet zamanında olan işler!**

Bir işçi, nöbetçi tarafından sımsıkı tutulmasına rağmen, bağırmaktadır:

— **Pis herif, sen sus. Öyleyse kim sattı?**

— Biz iktidara geldiğimizde kapitalistler ülkeyi tam mânasıyla zaten yağmalıyorlardı..

İşçi gene bağırır:

Öyleyse, söyle bakalım alçak herif? Seni inci dizsin diye mi iktidara getirdiler?

Ve muhakeme başlar..

Jean'ın **iktidara gelişinin bütün incelikleri bir film şeridi gibi gözler önüne serilir. İnsanların niyetlerinin halisliği, ferdi iradeleriyle maşeri iradenin** çatışmasından **doğan kavgalar. Cinayetler,** ihanetler, tertipler, katliâmlar, sürgünler. En hassas bir insanın oluk gibi kanlar akarken dahi yeni kurbanlar isteyecek kadar iktidarı uğrunda dalavereler çevirmesi, dostlarını fedâ etmesi, dün kara dediklerine bugün ak, ak dediklerine kara demesi.

Jean Aguerra'nın gözleri önünde bir kaç yıl önceki iktidar günleri canlanır ve yığınların alkış naraları kulaklarında çınlar.

— **Yaşasın ihtilâl, yaşasın Aguerra.. Yaşasın ihtilâl..**

Sonra, Jean Aguerra mahkemede mırıldanır:

— **İhtilâli kurtarmak için öldürmek gerekiyordu. Evet, onlar fedâ edildiler ama ihtilâli kurtarmıştık!.**

Daha sonra Jean işin nereden bozulduğunu düşünür. Zihnindeki filmi tekrar seyre dalar:

O ihtilâl nâraları arasında bir büyük ülkenin elçisi Jean'la görüşmeye gelmiştir:

Elçi sesini ayarlamak için, öksürür:

«— Ülkemin idarecileri, memleketinizin iç işlerine hiç bir şekilde karışmıyacaklarını bildirmek için beni vazifelendirdiler. Yani, sizi tanıyorlar ekselâns!

— Teşekkür ederim..

— **Yalnız bir - iki nokta var ki üzerinde durmak zorundayız. Çünkü vatandaşlarımızın öz menfaatleriyle ilgili. Petrol meselesinde eski statükoyu koruyacağınızı beklemekteyiz..»**

— Tedkik ettikten sonra kararımızı size bildiririm.

— **Ancak ekselâns. Hükûmetim, vatandaşlarımızın malına herhangi bir tecavüzü casusluk olarak telâkki edecektir. Bu ricasını kuvvetlendirmek gerekir düşüncesiyle, sınırda otuzbeş tümen bekliyor. Bildirmekle şeref duyarım..»**

Elçi çıkar gider.

Dışarıda halk hâlâ ihtilâl çığlıkları atmaktadır. Jean'ı da bir arkadaşı, ihtilâlin lideri olarak balkondan halkı selâmlamaya dâvet eder Jean balkona çıkar ve eliyle selâmlayıp geri döner, yorgun ve müteessirdir. Arkadaşlarından biri sorar:

— **Halk konuşmanı bekliyordu, Jean. Niçin konuşmadın?**

— Söyleyecek ne var ki?

Ve, uşağına seslenir:

— Viski.

Jean hayal âleminden uyanır. **«Kadınlar.. Viski.. Sonra da itimad ettiğim çevremdeki insanlar..»** diye söylenir, mahkemede..

Tanklar yollarda ilerlemektedir.

Dahilî karışıklıkları önlemekte çaresiz kaldığı zamanlar hançeresinin olanca gücüyle haykırdığı **Kuvvet! Kuvvet! nâ**ralarıyla, uşağına **«Carlo, Viski!»** diye yıkılırcasına mırıldanışlarındaki tezadı hatırlar.

Mahkeme devam etmektedir.

Uzun muhakeme safhası sonunda François kararı açıklar:

— **Hakimler heyeti, dâva edilen kişinin her noktada suçlu olduğuna kanaat getirmiştir.**

Herkes kararı bekler..

François yutkunur:

— **Ölüme mahkûm edildi!.**

Uzun muhakeme safhasında anlatılanlardan sonra, idam kararını sadece ön saftaki bir kaç kişi alkışlar, ihtilâlcilere yaranmak için.

Biraz sonra da François, ülkenin idare merkezinde, hükûmet konağında asil vazifelerine başlar. O, büyük ülkenin elçisinin geldiği haber verilir. François kendisini hırslı bakışlarla dinler.

— **Hükûmetim hükûmetinizle dostça münasebetler kurmaktan başka bir şey dilemiyor. Vatandaşlarımızın menfaatlerine zarar verilmesi halini ülkemize karşı yapılmış bir casusluk olarak telâkki edeceğimizi bildirmekle şeref duyarım!»**

François, Jean Aguerra'nın düştüğü hataya düşmemeye kararlıdır:

— Hükûmetinizin iç işlerimize karışmağa hakkı yoktur.

— **Siz bilirsiniz ekselâns. Ancak, hükûmetim sizden cevap bekliyor. Devletimiz büyük. Sizinki güçsüz. Sınırda ricamız için 45 tümen..**

Ortalığa bir korkunç sükût çöker.

François cevap verir:

— Petrol işlerinize dokunmayacağız.

Elçi alaylı bir gülümsemeyle karşılık verir:

— **Ekselâns, zekânızdan zaten başka türlü bir cevap beklenmezdi.**

Elçi çıkar gider.

Uşak haber verir:

— **Ekselâns, petrol işçi delegasyonu ülkeyi yağmalattırmamak isteyenler adına görüşmek üzere, kapıda bekliyor.**

François aynen Jean Aguerra gibi (uşak, aynı uşaktır) uşağa seslenir:

— Viski..

Uşak kaygulu gözlerle viskiyi sunar, üzgün François'ı süzer ve..

⁂

Sözü bu kadar niçin uzattım? Jean Paul Sartre'ın «Siyaset Çarkı» isimli eserini hülâsa etmeme ne lüzum vardı? «Aynı oyunu Türkiye'de de oynuyorlar, Ecevit de aynı tuzağa düştü mü demek istiyorsun?»

Kat'iyyen, hayır!

Kısaca anlattım işte. Zihninizin bir kenarına kaydediverin, olur ki hiç değilse ibret için vesile olur.

"İKO" BOMBALANDI !

İsmini teşkil eden kelimelerin baş harflerinin alınıp kısaca, "İKO" diye yazılmasına rağmen, çoğu çevrelerde "İslâm Kurtuluş Ordusu" diye hayalî isimlendirmelere ve böyle bir teşkilat olduğuna dair iddialara vesile olan İstanbul Kültür Ocağı'nın Fatih-Karagümrük'deki merkezi, 9 Haziran Cuma gecesi, sabaha karşı bombalanmıştır. İKO'nun mescid penceresine konulan bomba çevredeki bütün ev ve dükkanların camlarının kırılmasına ve binada da maddî hasara sebep olmuştur.

Faaliyetleriyle ve duvarlara yazdığı yazılardaki çarpıcı samimi ibarelerle kitlelerin ve hassaten gençlerin

dikkatini çeken İKO, daha önce de 6 kere, Fatih civarında kümelenmiş komünist hücrelerce silâhlı tecavüze marûz kalmış, Emniyet makamları da sudan bahanelerle İKO'yu iki defa faaliyetten men' etmişlerdi. Son olarak 30 Mayıs'da tekrar açılan İKO'nun maruz kaldığı bu son tecavüz hadisesi, üzerine teşkilatın sözcüleri, "bu tecavüz, teşkilatımızın benimsediği aziz dâvaya gönül bağlıyanları yıldırmak bir yana, mücadeleye daha bir perçinleyecektir!" demişlerdir.

Türk dış siyâseti, «Yosmanın fingirdeşmesi» mi?

Cumhuriyet Senatosu'nda vazife süresi dolmak üzereyken, Çankaya senatörlerinden olduğu halde, Çankaya'nın istemediği şekilde sesler dahi çıkarabilen Âdile Ayda (ki, Kazan'lı Prof. Sadri maksudi Arsel'in kızıdır ve eski bir büyükelçidir), geçen hafta Cumhuriyet Senatosu'nun elektriklenmesine vesile oldu. Şöyle ki, Âdile Ayda Senato'da bulunduğu üç seneye yakın zaman zarfında, Ankara - Kızılay'da, eski belediye reisi Dalokay'ın dikilmek için uğraştığı Hitit Güneşi heykeline şiddetle karşı çıkmış, bunun bir nevi putperestlik olduğunu yürekli bir şekilde ileri sürebilmişti. Keza, bir müstehcen filmin oynatılmasına karşı da feryâd etmiş, bu mevzuda gerekli hassasiyeti göstermemiş bulunan icraî ve kazaî mercileri de ağır bir şekilde itham etmişti.

Son olarak geçen hafta, Senato kürsüsüne çıktığı zaman da yine fırtınalar kopardı. Zira Âdile Ayda, Bülent Ecevit'in yaptığı dış seyahatlere eski bir büyükelçi olarak daha salâhiyetli ve geniş bir açıdan bakıyordu. Şimdi, hadiseyi senato zabıtlarından takib edelim:

Âdile Ayda - Sayın Başbakan bir gün evvel beyaz dediğine «Siyah» dedi. Yapamayacağım dediğini yaptı «Yapacağım» dediğini yapamadı. Meselâ daha önce «Ambargo konusunda Amerika'ya yalvarmayacağız» demişti. Yalvardı.

CHP. Fikret Gündoğan (İstanbul) - Yalvarmadı, yalvarmadı.

CHP. Hasan Fehmi Güneş (Sakarya) - Başbakana hakaret ediyor. Başbakan yalvarmadı, hakaret edemez.

CHP. Fikret Gündoğan (İstanbul) - Hasta mısınız?

Âdile Ayda - Konuşmama, uslûbuma karışmayınız.

CHP. Mehmet Feyyat (İstanbul) -Hasta mısınız?

Deli. Soyadını sormadım, cibiliyetini sormadım.

Başkan - Müsaade buyurunuz efendim. Sayın Feyyat Sayın Feyyat. Bu şekilde müzakere olmaz efendim.

Mehmet Feyyat (İstanbul) - Ahlâksıza cevap verin.

Başkan - Size bir ihtar veriyorum Sayın Feyyat...

Mehmet Feyyat (İstanbul) - Hayır veremezsiniz önce ona verin.

Başkan - Sayın Âyda, bir başbakana kullandığınız kelime biraz ağır oluyor. İtham ediyorum onu tashih buyurun.

CHP. Naci Cidal (Hakkari) - Onun seviyesi yok.

Âdile Ayda - Efendim, evvelâ kürsü özgürlüğü diye bir şey biliyorum ben... İkincisi «Yalvardı» kelimesini kullandı isem, bunun sebebi kendileri vaktiyle: «Yalvarmayacağız» kelimesini kullandıklarından dolayıdır.

CHP. Orhan Vural (Ordu) - Yine yalvardı diyor yahu...

CHP. İmadettin Elmas (Çanakkale) - Hâlâ hakaret ediyor başkan, buna müsaade edemezsiniz.

Başkan - Sayın Ayda, gürültülere sebep olacak kelimeleri lütfen ayarlayarak konuşunuz...

CHP, İmaddettin Elmas (Çanakkale) Burası babasının yeri değil, kinini kusacağı yer değil.

CHP. Naci Cidal (Hakkari) - İn aşağı

Âdile Ayda - Biraz centilmen olun efendim.

Macit Zeren (Amasya AP) - Terbiyesizlik bu kadar olur. Ben dinlemek istiyorum.

Mehmet Feyyat (İstanbul) - Seni tanıyamadım. Yakına gelsene... Boynun altında kalsın.

Macit Zeren (Amasya) - Terbiyesiz herif. Senin boynun altında kalsın. Hayasız...

Âdile Ayda (Devamla) - Doğrusu gururum çok okşanıyor. Konuşmamın etkili olduğuna deliller her dakika kendisini göstermektedir. Ve her müdahelenizi bir kompliman olarak kabul ediyorum.

İtiraf etmek gerekir ki, Sayın Başkanın taktiği maalesef biraz basit, ilkel ve seviyesiz bir taktiktir... (Ayda, konuşmasının burasında, önceden gazetecilere dağıttığı konuşma metnindeki **«herhangi bir mahalle yosmasının Ahmed'i kıskandırmak için, Mehmed'le fingirdeşmesi gibi...»** şeklindeki kısmı çıkarmıştır. (CHP sıralarından gürültüler ve sıra kapaklarına vurmalar)...

Başkan - Sayın Ayda, görüyorsunuz gürültülere sebep oluyorsunuz.

Âdile Ayda - Ben böyle düşünüyorum. Dahası var mı? Böyle düşünüyorum.

HÜKÛME

Necdet Uğur geçenlerde yakınmıştı: «Üniversitedeki çocukları (gençleri değil, yani aklı bir şeye ermiyen zavallıcıkları) kandırıyorlar, haydi direnin, mücadele edin, hapse de girseniz, 15 — 20 gün sonra hükûmet düşecek, o zaman sizi kurtarırız, kahraman olursunuz) diye avlıyorlar, tavlıyorlar. Çocuklar da böylece iğfal olunduktan, gaflete düştükten sonra her gün bir başka yerde hadise çıkarıyorlar.»

Necdet Uğur böyle bir yakınmaya hak sahibi midir, bilmiyoruz. Çünkü, bu tip yakınmalara ancak CHP'nin zılgıtını

yiyenler lâyıktırlar. Çünkü, Uğur'un bahsettiği şekildeki ayartma aynen kendi muhalefet dönemlerinde daima olmuştur. Kandırma usûlleri de hep aynı taktiğe dayanıyordu.

Bu yüzdendir ki, merhum Tevfik İleri Yassıada'da düzmece heyetler önünde

Halit Narin, Sakıp Sabanc

Sanayici "Sana güve

muhakeme olunurken **«Allah bu memleke eğer CHP'nin iktidara gelmesi muk derse, ona dahi, CHP gibi bir muhâle göstermesin»** niyazında bulunmuştu.

Galiba Tevfik İleri'nin işaret ettiği durumu bugünkü hükûmet yüreğinde h setmeye başladı. Çünkü anarşi durm bilmiyor. Hergün üç — beş kişi ölüy Altı aya yaklaşan iktidarları üç yüze y kın siyasi cinayetle devam ediyor. Cin yetler grafiği her geçen gün yükseliyo

Ecevit çâresiz. Geçen gün İstanbu memnun edebilmek için evet, iktidar b kımından memnun edilmesi gereken önemli odak noktalarından birisi İsta bul'dur ve Ankara'nın siyasî mahfilleri de «İstanbul bunu istemez» deyince, bu dan İstanbul'daki gizli iktidar rotaryen ons, mason kulüplerinde birleşmiş ol sermâye entellektüel ve sanayi iktida anlaşılır. Ecevit işte bu İstanbul'u me nun edebilmek için geçen hafta İsta bul'a geldi ve sanayici ve işadamları

«AKINCILAR» ANARŞİST OLMUŞLAR...

Süleyman Demirel "bana banka soyan tek bir tek sağcı gösterin, bütün sözlerimi geri alayım" diye bir söz edivermez mi!... Ayol, o ne biçim söz... Önce "sağcı" deyince neyi anlıyorsun? Kimdir bu sağcılar? Meselâ bazı saf müslümanların zannettiği gibi Kur'an'da "ashab-ı meymene" diye ismi geçen tâifeyi mi sağcı olarak niteliyorsun, yoksa umumî ve klasik mânada anlaşılan ve sermâye tahakkümünü esas alan iktisadî sistemi mi anlıyorsun? Ki, birinciyi anlamadığın etraftakilerden belli... Öyle olunca da, sermâye tahakkümünden yana olanlar, kapitalizmden yana olanlar niçin soysunlar bankaları?. Bu, bir vücuddaki ayakların başı ezilmesi demek kadar imkân dışı bir şey değil midir? Bu, bir intihardan da öte bir çılgınlık değil midir?

Demirel'in bu sözünü CHP mantığı yakalamıştır ve çullanmıştır: Ama sadece iki vak'a zikrederek, diğer bütün soygunların kendi yandaşlarınca yapıldığının gizli itirafını sergilemezler mi? Öyle ya, memleket yıllardan beri soygun ve gasplarla, cinayetlerle boğuşup dururken, CHP genel sekreteri Üstündağ, Demirel'i yalanlayabilmek için, 1976'dan bu yana iki vak'a keşfedip, radyo - televizyondan millete öyle bir seslendi ki evlere şenlik... Birisi Ülkü Ocaklarına bağlı olduğu tesbit edilen bir gencin 27 Şubat 1978 günü bir banka soymasıdır. Demirel'e sözlerini yalatmak için ikinci vak'a ise 30 Ocak 1976 günü Gaziantep'te meydana gelen bir banka soygunudur. Üstündağ'a göre Kemal Torun ve Hamza Tosun ismindeki iki soyguncu bu suçlarından dolayı 20'şer yıla mahkûm olmuşlardır. Bu iki soyguncunun Akıncı oldukları kayıtlardan resmen tesbit edilmemiş olmasına rağmen, Üstündağ, bu gençlerin kendilerini akıncı olarak takdim etmelerin delil saymış ve böylece Akıncı genç liğin de soygunculuk yaptığı yalanın "radyo-tv."dan iğrenç bir iftira ça muru atmayı denemiştir. Biz ki, her hangi temiz bir parti veya derneğ dahi sütü bozuk insanların karışabi leceğini mümkün görüp, istisnaları kaideleri bozamıyacağı prensibinde hareket ederken; Mustafa Üstünda yıların hadiseleri içinde o da resme tesbit edilmemiş, sadece kendilerinin akıncı olduklarını iddia eden iki soy guncuyu mal bulmuş mağribi gibi el almış ve hadisenin üzerinde iki buçu sene geçtikten sonra, sanki yeni b hadiseymişcesine tekrarlamış, böylec diğer bütün soygunların kendi yan daşlarınca yapıldığının ikrar ve itira fını da yapmıştır.

Gerçek şudur ki, müslümanın ma canı, namusu, bir diğer müslümar Kâbe ve Mekke ne kadar mübarek is o kadar mübarektir ve masumdu Gayrimüslim olanların malları is "hangi hallerde" "eman" verilmiş ac dolunup, masuniyetten faydalanab lir, hangi hallerde ganimet sayılır bunları İslâm hukuku göstermişti Binaenaleyh, İslâmî bir hayat niza mını kendine düstur etmiş, bu inan cında samimî olan ve olması gereke hiç bir müslümanın, hele bu dâvanı bayraktarlığını yüklenmiş olan hiç b akıncının bu gibi adiliklere tevess etmiyeceği açıktır. Bunu Üstündağ ın o kafasının içi almıyabilir ve anl mıyabilir. Ama açıklamasındaki k miklik kendilerini mahiyetini daha b teşhir etmekten başka bir işe yar mamıştır. Üstündağ cenapları, böyle bile...

TİN HAKİMLERİ?!

z Berker başta olmak üzere...

Ecevit'e

yoruz" dedi

Ecevit dün işadamlarına "Biz gidersek kim gelir? Türkiye'yi 70 sente muhtaç edenler gelir. Bunu unutmayalım" dedi

görüşmeler yaptı. Entellektüel takımını ise, zaten tek başına temsil ettiğini zannettiğine göre, onlarla görüşmeye ne hâcet?

Ve işadamları, sanayiciler, işverenler «size güveniyoruz!» dediler. O da onlara «biz gidersek, sizi 70 cent'e muhtaç edenler gelecekierdir» dedi. Bu muâşaka zamansız değildi aslında. Tam tersine, zamanı iyi seçilmiş, dövülmek tavına gelmiş bir demir ortada idi.

Çünkü ,Demirel ve Türkeş Hükümetin düşürülmesi için fikirlerini son zamanlarda iyiden iyiye kesif bir şekilde ifade etmeye başlamışlardı. Bunu, bilhassa Konya hadiselerinden sonra Erbakan da istemeye başladı ki, artık muhalefet, ilk istek bakımından tek noktada birleşmişti. Diğer taraftan Yılmaz Altuğ gibi prof.ların Dış siyâset Komisyonunda başkanlık yaptığı Milliyetçiler Kurultayında da dış siyaset için Millî Görüş tavsiyesinde bulunulması taktiği belki bazılarını «bizim isteklerimize yaklaşıyorlar» diye yumuşatmış olmalıdır. Arkasından da hükümetin 17 haziranda düşeceğine dair iddialar her tarafta yayılmaya başladı.

CHP'nin içinde ise sessiz bir muhalefetin giderek gemlenemez vaziyete geldiği anlaşılıyordu. Bu huzursuzluğu teyid edici mahiyette olmak üzere, Türkeş'in biraz daha iddialı beyanlarla ortaya çıkıp, bugünkü hükümetin düşürülmesinde gecikilen her anın mes'ulünün Demirel olduğunu ihsas ettirmesi tabloya vurulan son fırcalardan biri oldu. Zira Türkeş ve Erbakan'ın bu hükümetten kurtulmak için aceleleri vardı ama, Demirel pek acele etmiyordu. Adeta, Demirel'e rağmen teşekkül ettirilmiş bir CHP — AP koalisyonu mahiyetindeki mevcud hükümetin tam olgunlaşmadan düşmesi Demirel'in işine gelmiyordu. Zira, Demirel istiyordu ki, Ecevit ve CHP iyice yıpransın, «benim saltanatım da böylece daha uzun ömürlü olsun!.»

Üstelik, bu durum, Ecevit'e meydanlarda «bize fırsat tanımadılar. Gerekli düzenlemeleri yapamadan, meyvalarını devşirmeden hükümeti yıktılar, ben size umut olduğumu gösteremedim» gibi bir mazerete sarılma silâhını da verebilirdi. Öyleyse, Demirel bu meyvayı ısırıp da ekşiliği karşısında yüzünü buruşturarak iktidarda kalmayı isteyeceğine, şöyle bir yaz sıcaklarında iyice olgunlaşsın, korukluktan kurtulsun, o da onu iştahla yesin.

Lâkin, hükümet için bu basit siyasî manevraların ötesinde ömür biçen başka güçler de olsa gerek. Hele bir Ecevit Moskova seyahatini tamamlasın mı, tamamlamasın mı? Onun hesabı henüz tam yapılmadı galiba. Hatırlanacaktır ki, merhum Menderes 27 Haziran 1960 da Moskova'ya gidecekken, ve Amerika'ya sırt çevirmesi ihtimalinin olduğu bir dönemde malûm sonla karşılaşmıştı. Ecevit için de böyle bir şey düşünenler olur mu, olursa bunlar kimlerdir? Sevimlilik dereceleri nedir?

Anlamak isteyen 27 Mayıscılara bakıp, onları hangi günlerin oynattığını düşünsün, yeter!.

«ATAŞ» TÜRKİYE İLE EĞLENİYOR

Mersin'deki ATAŞ petrol tasfiyehanesi (rafinerisi) uzun yıllardan beri Türkiyeyle hem de kedinin fareyle oynaması misali oynuyor, eğleniyor... Hafızalarını yoklayanlar 1974 Kıbrıs çıkarması günlerindeki bu tasfiyehanenin Türkiye'ye oynadığı oyunu, zamanın CHP-MSP hükûmetinde, CHP'li Cahit Kayra'nın başında bulunduğu Enerji Bakanlığı'nın anlatıla - anlatıla bitirilemiyen sahte zaferleriyle nasıl gizlendiğini hatırlayacaklardır. Çünkü, zevahire bakılırsa, ATAŞ o zaman da güya dize getirilmiş ve Türkiye'nin hakları kurtarılmıştı. Fakat, bunun sonradan kâr nisbetleri üzerinde ATAŞ'a tanınan ve fakat açıklanmıyan yeni imkânlarla temin edildiği ortaya çıkmıştır. Ama, amme efkârında, yabancı şirketlerin hadlerinin bildirilmekte olduğu gibi bir imaj meydana getirmek ve kitleleri kandırmak için böyle bir mizansenin gerekli görüldüğü kısa zamanda anlaşılmıştı. Ama, bu dalaverenin üzerine CHP'li matbuat tonlarca sükût külü dökmek suretiyle millete ihanete ortak olmuşlardı.

Son Demirel Hükümeti de düşmek üzereyken, ATAŞ yine yeni oyunlar sahneliyordu. Zaten güç durumda olan Türk ekonomisine, içinde bulunduğu darboğazda daha güçlü bir kemendi atmak isteyen dış güçler nihayet hükûmeti düşürmüşlerdi. Yeni Ecevit hükûmeti bu mes'eleye eğilmiş, esasen Ecevit hükûmetinin iktidara gelmesini isteyen beynelmilel Finans Kapital çevreleri yeni hükûmete, «bir cemile olsun» diye gereken kolaylığı göstermişler, ATAŞ'ı çalıştırmışlar ve Enerji Bakanı Deniz Baykal da bunu büyük bir zafer imişcesine amme efkârına duyurmuştu. Gerçekte ise, ATAŞ devamlı oynamakta olduğu oyunlarına yenilerini katıyordu... Nitekim, geçen zaman içinde bu yeni oyunlar sergilendi. Türkiye petrol ihtiyacının yüzde 25'ini karşılayan ATAŞ tasfiyehanesi ikide bir ya revizyon, ya petrol yokluğu ya grev, veya petrol boru hatlarındaki veya sair yan sanayi kollarındaki grevleri (ki, bu grevleri dahi bizzat kendilerinin tertib ettirdiği iddiası ve ihtimali mevcuddur.) sayesinde, ikide bir, üretimi durdurma eylemine tevessül etmektedir. Edegelmiştir.

Geçen hafta da bu tip eylemlerden bir yenisi daha neticelendi ve Hükûmet'in ATAŞ'a, «faaliyete geçmemesi halinde, tesislerine el konulacağına» dair üç aylık mühletinin sona ermesine 5 gün kala, (yani 85 günlük bir zarar verme eyleminden sonra) yeniden faaliyete geçti ve bu faaliyete geçiş de Hükûmetin yabancı şirketleri yeni bir dize getirişi olarak amme efkârına takdim olundu. Halbuki bu faaliyetin üzerinden henüz bir hafta geçmeden ATAŞ yeniden faaliyetini durduruverdi!..

Şimdi Hükûmetin tutumunu Başbakan Ecevit'in şahsî inisyatifi belirliyecek... Yani bir bukuk devleti olduğu ileri sürülen ülkede, bir şahıs, kendi inisyatifini kullanarak yabancı sermâye patronlarına haddini bildirecek!. Deniz Baykal bir bakan olarak bu durumu, alınacak tedbirlerin Başbakan'ın tavrına göre şekillenece- ğine dair sözlerini nasıl söyleyebilir bilmiyoruz ama, galiba kontenjan se- rü Adile Ayda'nın dediği gibi CHP'de tip bir «kişiye tapma hastalığı» hortla- tır, bundan önce de şeflerine tapınmakla şöhret bulan bu parti şimdi de, Ecevit'i kanunların, iradesine göre şekillendiği bir put haline getirmek yolundadırlar.

Ancak bu arada hemen belirtmeliyiz ki, ATAŞ'ın faaliyetine durdurması halinde yeni süre tanınmıyacağını ve derhal el konulacağını açıklayan Deniz Baykal'a rağmen, ATAŞ faaliyetini durdurmuştur ve el konulamamıştır.

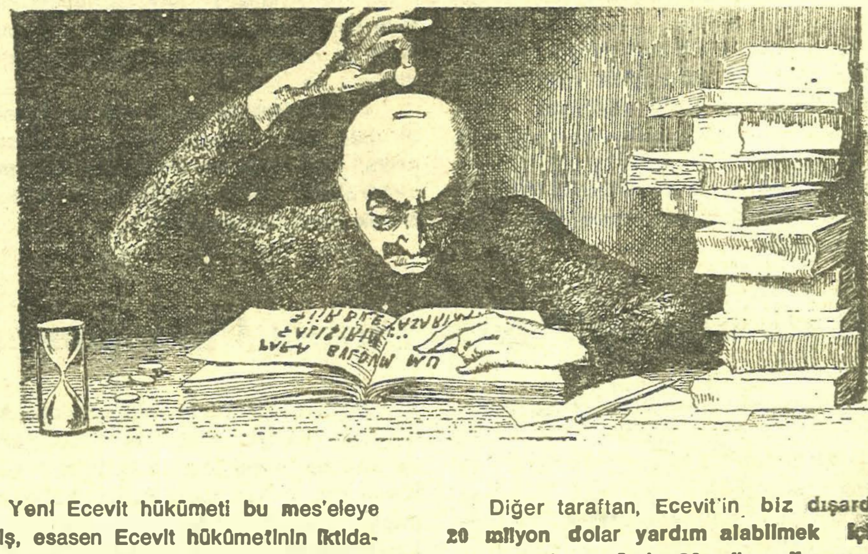

Diğer taraftan, Ecevit'in biz dışarda 20 milyon dolar yardım alabilmek için avuç açarken, günde 30 milyon lira zarara sebep olan TPAO işçi grevinin yapılmasının mes'uliyet duygusuyla bağdaşmadığına» dair sözlerine rağmen, bu grevi hükûmet olarak ertelememesi, dikkat çekicidir ki, ATAŞ faaliyetini bu grev yüzünden de durdurduğunu iddia etmektedir.

Ecevit hükûmetinin bu mes'eleye nasıl çözüm bulacağı merak mevzuudur. Zira artık millî haysiyetimizle oynandığını rahatlıkla ortaya koyabilen bir yabancı sermâye, hükûmet ile kucak kucağa mıdır, yoksa, mükellefiyetleri dürüst ve âdil bir şekilde tesbit edilmiş sözleşmelerle mi hareket etmektedir? Bunları önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Ancak şurası açık ki, BP (Brstish Petrolün), Shell ve Mobil gibi dünyaca meşhur, güçlü firmaların bu noktada Türk ekonomisini başka kanallardan da sıkıştıracakları ve bu yüzden, ATAŞ'a elkoymanın gerçekleşemiyeceği ileri sürülmekte ve zannedilmektedir.

KUBİLAY'DAN DOĞAN ÖZ VE YAŞAR DEĞERLİ'YE

Ankara savcı yardımcılarından ve zaman bir marksist olduğu komünist çevrelerce iddia edildiği halde, Devletçe bu hususta hiç bir açıklama yapılmayan Doğan Öz'ün öldürülüşü ve tertib olunan görkemli cenaze merasiminin hangi çığlıkların atılmasına vesile olduğu henüz hafızalardan silinmemişken, İstanbul 1. Ordu askerî hâkimlerinden binbaşı Yaşar Değerli'ye de geçen hafta İstanbul'da bir suikast tertib olundu ve binbaşının arabasının kontak düğmesine bağlanan bir bomba kontak anahtarının çevrilmesiyle birlikte patlayarak büyük hasara sebep oldu, hakim binbaşı Değerli kompl̇oyu yaralı olalrak atlattı.

Hâkim binbaşının, tahrib gücü yüksek böyle bir bombalı suikasdden kurtulmuş olmasını; İslâmda, sadece Peygamberler tarafından gösterilen harikulâdeliklere verilen ve başka yerlerde kullanılması kesinlikle doğru olmayan mucize sözüyle karşılıyanlar olduğu gibi; Doğan Öz'ün öldürülüşünde feryâd eden çevrelerin hani nerdeyse bu akîm teşebbüsten üzüntü duymuşçasına susmaları da manidârdır.

Diğer taraftan üzerinden elli yıla yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen, halâ, her yıl, menemen'de Kubilây isimli bir yedeksubayın öldürülmesi hadisesinin kinini dâva eden devrim yobazlarının, marksistlerin ve şahısperestlerin çığlıkları kesilmemiş "yobaz gericileri" lânetleme kampanyaları, bunun altında nelerin yattığını farkedemiyen üniformalı çevrelerce de maalesef desteklenmiştir.

Hakim binbaşı Yaşar Değerli de en azından Kubilây kadar bir ordu mensubudur ama, pekiy, bu ayırıcı tutum nedir? Yoksa, komünistçiklere göre binbaşı Değerli faşist midir?

Bilinen şu ki, binbaşı Değerli, son olarak kısaca KAWA diye isimlendirilen ve komünist kürtçülerin Türkiye'yi parçalamak için kurdukları bir teşkilatın faaliyetlerini tahkik etmek için vazife aldığı gibi, daha önce de Diyarbakır Sıkıyönetim mahkemelerinde TİKKO'cuların âleyhindeki iddianamelerin hazırlanmasında savcı olarak vazife yapmış bir kimseydi. Türkiye'yi bölmek için çalışan bir teşkilatın faaliyetlerini tahkik eden bir hakim binbaşının maruz kaldığı suikasd teşebbüsüne gösterilen lâkaydilik ile; devletimizin en güçlü şekilde idâmesi için İslâm şeriatini inanç ve düşüncelerinin ana kaynağı yapan müslümanlarla uğraşırken elli yıl öncelerde öldürülmüş bulunan bir Kubilây'a gösterilen alâkayı gözönüne getirelim;

Ne var ki, Silâhlı Kuvvetler'e pervasızca kalemle veya silâhlal saldıranlara karşı, uzun bir susuştan sonra Genelkurmay Başkanlığının sert bir ikazda bulunması son günlerin en dikkat çekici gelişmesidir. Genelkurmay başkanı Org, Evren'in b umevzuyla ilgili olarak yaptığı açıklama da hülasa olarak şu görüşlere verilmiştir:

"Zaman zaman, Türk Silahlı Kuvetleri mensuplarına yapılan fiili veya sözlü saldırı ve sataşmaların en çirkininin, Türk vatanının bütünlüğünü parçalamayı hedef alan, yasa dışı gizli bir örgüt mensupları ile ilgili soruşturmayı yürüten, Askeri Hâkim Binbaşı Yaşar Değerli'ye yapılmış olduğu kuşkusuzdur.

Bizi bölmek ve parçalamak isteyenlerin emellerine bilerek veya bilmeyerek hizmet eden bu bahtsız kişilerin kendileri için başarı telâki ettikleri ve daha evvel denenmiş ve fakat hüsranla sonuçlanmış bu gibi insanlık dışı saldırılardan vazgeçeceklerini ve doğruyolu seçeceklerini ümit etmek isteriz."

HAFTANIN MEVZUU

LÂİK TÜRKİYE'NİN GÜNDEMİNDEKİ MEVZU: İSLÂM!..

Aslında tamamiyle bedbin, karamsar olmaya ne gerek var?

Türkiye'de hemen herkes, her geçen gün artan bir iştiyak veya korkuyla İslâm'ı tebliğ veya münakaşa ediyor. Büyük şehirlerin meydanlarında daha düne kadar «Müslüman Türkiye» yazılarının üzerine çizgi çekilip «Milliyetçi Türkiye» dahi yazılabilirken bu gün artık duvaraların ideolojik parselasyonunda müslümanlar da yerlerini almış bulunmaktadırlar. Duvarlara yazılanların hangi tehlike ve sıkıntılar içinde yazıldığını gözönüne getirirsek, birer metre büyüklüğündeki harflerle İslâm'ı haykıran İslâm'ın bir hayat nizamı olarak yeniden üzerimize doğru bir gerçek kurtarıcı olarak gelmekte olduğunun havasını taşıyan yazılar artık bizim gençliğimiz tarafından da yazılmaya başlandı.. Hem de en duygulandırıcı en şefkat merhamet ve insanlık tüten yazılar.. Kimsenin hayatının sona erdirilmesini hedef almıyan, ölümlerden hayat imbiklemek çaresizliğine düşenlerin düşmanlık nâralarına itibar etmeden..

İşte böyle bir zaman parçasından Eğitim Bakanı, mekteplerde Ahlâk Derslerini Danıştay'ın marifetiyle kaldırttı, yeni ders kitaplarını atatürkçü ahlâk anlayışı içinde yazdıracaklarını açıkladılar.

Sonra Dördüncü Beşyıllık Kalkınma Plânının stratejisinden «manevî kalkınma» bölümünü çıkardılar.

Müteakiben, Yüksek İslâm Enstitülerinin akademi haline getirileceğini hükûmet proğramına dahi koyduran yeni hükümet, Yüksek İslâm, müfredatına müdahale etti, bu enstitülerde okunmakta olan Kur'an ve [illegible] derslerinin miktarını azalttı. «Yüksek İslâm Enstitüleri Yönetmeliği» ismiyle 20 Mayıs 1978 günü yayımlanan Resmî Gazete'nin 16292 sayısında çıkan bu kararname, aşağı yukarı 19 Ocak 1972 tarihli yönetmeliğin muhteviyatını taşıyor. Ancak, önceki yönetmelikte, Yüksek İslâm'da öğrenci okutulmasının gayesi olarak zikredilen «Türkiye Cumhuriyetinin temel ilkelerine bağlı, millet ve insanlık ülküsünü benimsemiş» şeklindeki madde değiştirilip, «Türkiye Cumhuriyetinin temel ilkelerine, ATATÜRK İNKILÂPLARINA BAĞLI, MİLLET VE İNSANLIK ÜLKÜSÜNÜ BENİMSEMİŞ, millî ahlâkın ve İslâm dininin temel icaplarını, samimiyetle yaşayıp yerine getiren.» gibi maddeler sıralamaktadır.

Yeni bir nizamnamenin çıkarılması ihtiyacının kaynağında, Atatürk ilkelerinin sarahaten söylenmek zaruretinin hissedilmiş olması yatmaktadır ki, düşündürücüdür. Çünkü, gerçeği tam olarak tesbit ve ifade hürriyeti mevcud değilse de, tatbikattaki durum itibariyle Atatürk inkılâpları denilen hususların İslâm'la bağdaşmadığı, İslâm'a zıt olduğu atatürkçüler tarafından sık sık ileri sürülmektedir. Halböyle olunca, Yüksek İslâm'da okuyan öğrenci hangi gayeyi gerçekleştirmek için okutulmuş olmaktadır? Atatürk ilkelerine bağlı, «İslâm'da olmayan ve ancak hıristiyanlıkta mevcud olan» «ruhban sınıfı»na özenircesine, bir «imam sınıfı»mı, yoksa, [illegible] dininin icaplarını samimiyetle yaşayan hademe-i hayrat mı yetiştirilmek isteniyor?

«İkisi bir arada yapılmak isteniyor» denilecekse bu durum, ikisinin de katli demektir. Zira birincisini tercih etmek, İslâmiyetle bağdaşmaz, ikinsini tercih etmek ise laiklikle!.

Ne kadar ibret vericidir ki, memleketin içinde bulunduğu perişan, yürekler acısı durumda bile, komünistlerin, kapitalistlerin, şahısperestlerin, resmî ideoloji tapıcılarının, kısaca, İslâm-dışı bütün güçlerin biricik meşgalesi, bir fikr-i sabit halinde şu nokta etrafında düğümlenmektedir:

«— Türkiye'de nasıl olur da İslâm'ı bir daha içtimaî hayata hâkim olamıyacak çapta, sözü edilemez derecede bozguna uğratabiliriz? Onu gönüllerde bir fantazi olarak nasıl hapsedebiliriz?

Ancak, bu hesaplar yapılırken herkesin maksadı bir ise de, metodu farklı.. Kimileri bu asrın ilk çeyreğindeki gibi yine kelle piyasasını açarak iş yapmaya heveslenirken, kimileri de «kazı bağırtmadan yolma»nın hünerini sergilemenin yollarını aramakta, bir kaç yaldızlı lâfla, esasa taallûk etmeyen ve umumî arzu haline getirilmiş fer'î hususlarda son derece iyi hesaplanmış tâvizler vermeyi deneyerek aynı hedefe gitmeyi tasarlıyor..

Ama, asıl üzerinde durulması gereken husus şudur ki, müslim-gayri-müslim herkes, müsbet veya menfi mânada, İslâm'ı konuşuyor, münakaşa ediyor, memnuniyetlerini veya hınçlarını daha bir açıkça ortaya koymaya çalışanlar çoğalıyor..

Bu de bütün zorlamılara rağmen, Türkiye'nin istikbalinde İslâmın yeniden bir güneş gibi doğmak ihtimalinin daha bir güçlü olduğunu göstermektedir.

Yüksek İslâm Enstitüleri Yönetmeliği

20 Mayıs 1978 — Sayı: 16292 — Sayfa 10 — RESMÎ GAZETE

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç

Madde 1 — Yüksek İslâm Enstitüleri Millî Eğitim Bakanlığına bağlı dört yıl süreli yüksek dereceli eğitim ve araştırma kurumlarıdır.

Madde 2 — Yüksek İslâm Enstitülerinin kuruluş amaçları şunlardır:

a) İmam-Hatip Liselerine meslek ve ahlâk dersleri, temel eğitim ikinci kademe (ortaokul) ve orta öğretim kurumlarına din bilgisi ve ahlâk dersleri öğretmenleri yetiştirmek.

b) Yüksek İslâm Enstitüleri ile benzeri kuruluşlara öğretim üyeleri yetiştirmek

c) Mezunlarına ve aynı derecede yüksek öğrenim görmüş kişilere ihtisas ve ilmî araştırma imkânları sağlamak

d) Diyanet İşleri Başkanlığı merkez ve taşra kuruluşlarında çalışacak elemanlar yetiştirmek

e) Müze, vakıf, arşiv, kütüphane, hastane, fabrika, cezaevleri ve benzeri kuruluşların ihtiyacı olan yüksek derecede dinî öğrenim görmüş elemanlar ve rehberler yetiştirmek

f) İslâm ilimleri ve sanatları alanında inceleme ve araştırmalar yapmak, sonuçlarını yayınlamak

Madde 3 — Yüksek İslâm Enstitüleri, eğitim ve öğretim çalışmalarında öğrencilerinin

a) Türkiye Cumhuriyetinin temel ilkelerine ve Atatürk inkılaplarına bağlı millet ve insanlık ülküsünü benimsemiş;

b) Millî ahlâkın ve İslâm Dinin icaplarını samimiyetle yaşayıp yerine getiren

c) Müsbet ilim anlayışı ve görüşünü kazanmış bilgilerini meslek alanında kullanma yollarını öğrenmiş

d) Çalışkan mesleğine bağlı yurdun her yerinde seve seve hizmete hazır

e) Halkın maddî ve manevî güçleri ile millî kalkınmamızda katkıda bulunmalarının sağlanmasında etkili

f) Türk Devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü korumada uyanık

g) Yaşayışı ve çevresi ile ilişkileri bakımından örnek tutulmaya lâyık

h) Şahsiyet sahibi birer meslek adamı olarak yetiştirilmelerini amaç sayar

Kapsam

Madde 4 — Bu Yönetmelik Yüksek İslâm Enstitülerinin yönetim, öğrenci sayısı, Kabul, eğitim-öğretim ve imtihan işleriyle ilgili hükümleri kapsar

Deyimler

CHP hükümeti, anarşinin önünü alacağım diye tafra satarken, silâhlı gruplara teslimi olmuş; gücünü ancak silâhsız bir grup olan Akıncılar'a göstermeye kalkışmıştır. Bu cümleden olmak üzere Akıncı şubelerindeki spor kulüpleri Gençlik - Spor Bakanlığınca kapatılmıştır. Fotoğrafta, İstanbul Sanayi Mah. Akıncılarının Spor çalışmalarından bir enstantâne görmektesiniz.

Müslüman halkımıza Durum Muhakemesi

Aşağıdaki beyaname geçen hafta Erzurum'da dağıtılmıştır. Hak'kında hiç bir kıymet hükmü belirtmeksizin bütün müslüman ilgililerin ıttılâına (hulâsaten) sunmayı vazife sayıyoruz:

Müslümanlar...

Kardeşler...

Rusya'da, İran'da, Filipinler'de, Eritre'de ve dünyanın her yanında olduğu gibi Türkiye'de ve Erzurum'da da Müslümanlar oyuna getirilmek isteniyor.

Dünya, kapitalist Amerika ve Komünist Rusya tarafından bölünmüştür. Amerikan ambargosu, Uluslararası Para Fonu gibi teşkilatların tutumu; İran, İsrail Yunanistan gibi devletlerin silahlandırılması gösteriyor ki; Türkiye, Rus emperyalizmine terkedilmek üzeredir. Afganistan'da yapılan komünist ihtilal, hergün Türkiye'de de beklenebilir.

Müslüman...

Peygamberimizin (s.a.s.) "Müslümanın ferasetinden korkunuz. Çünkü, O ALLAH'ın nuruyla bakar" ikazını hatırlayarak Türkiye ve Erzurumdaki hadiseleri gerçek yönleriyle görelim ve Müslümanca tavır alalım.

Bir iki aydanberi Malatya'da, Adıyaman'da, Diyarbakır'da, K. Maraş'ta olan hadiseler tamamen lider Müslümanları hedef almaktadır. Yabancı güçler Türkiye'de kardeş kavgasını körüklemekte, şehidlerin kanlarıyla sulanan bu toprakları parçalayıp yutmak istemektedirler. Türkiye bugün bir iç savaşın eşiğindedir. Gençlik grupları, ya Amerika'nın, ya da Rusya'nın güdümündedir. Amerika ve Rusya plânlamakta, CİA ve KGB nin emrindeki gençlik grupları uygulamaktadır.

Kardeşler...

Türkiye'de yapılan kavgalarda yer almıyoruz. Bu kavga, bizim inancımızın kavgası değildir. Bu kavga post kavgasıdır. Bu kavga, vatanı peşkeş çekme kavgasıdır.

Komünistler, Rusya'nın veya Çin'in emrindedir. Ve vatan hainidirler. Ya, kendilerini milliyetçi gösterenler kime âlet olduklarının ve neye hizmet ettiklerinin farkındalar mı?.. (....)

Geçtiğimiz pazartesi günü bir İslamcı genç Eğitim Enstitüsünde, salı günü iki mü'min kardeşimiz Temel Bilimler Yüksek Okulunda, çarşamba günü yine bir arkadaşımız Ziraat Fakültesinde kendilerini milliyetçi sayanlarca öldüresiye dövüldü. Eğer bu sözde milliyetçiler Müslümanlarsa, Müslümanlara düşmanlıkları nereden kaynaklanıyor? Bunlar kimin yanında ve kimin hizmetindedirler? Türkiye'nin durumu düşünülürse, vatan haini ve İslam düşmanı değillerse gaflet içindedirler. Onları, akıllarını başlarına toplayıp, parti ve lider taassubundan Müslümanların saflarında yerlerini almaya ve omuz omuza küfre karşı beraber savaşmaya dâvet ediyoruz.

"Irk dâvasına kalkışan, onu destekleyen bizden değildir. Irk uğrunda savaşan da bizden değildir. Keza ırk dâvası üzere ölen de bizden değildir."
(Hadis-i Şerif - Ebu Lavud)

Susuyorsak, Müslüman milletimizin ve aziz vatanımızın durumunu düşündüğümüzdendir. Kana kanla, kurşuna kurşunla, bıçağa bıçakla cevap vermesini de bilenlerdeniz. Müslümanın bir damla kanı, kâfirlerin toplam kanından değerlidir.

Biz, yeni bir nizam kurmaya namzediz. Bizim nizamımızda kavga yalnız ALLAH (c.c.) için olacaktır.

Erzurum'da kimse iç savaş çıkaramaz. ne üniversite idaresi. ne üçbuçuk komünist ne de bir başkası üniversiteyi kapatamaz. Boykot ve direniş yapamaz.

Yükselen İslâmî mücadelenin saflarında yerimizi alalım!..

Yaşasın Müslümanların inanç birliği mücadelesi!..

Küfre, sömürüye ve zulme karşı omuz omuza!..

Ne renk, ne dil, ne ırk farkı!..

Biz Muhammed (s.a.s.) ümmetiyiz!

Biz İslâm milletiyiz!"

Sebil

TARİH

MUALLİM NÂCİ'NİN

-Şimdiye Kadar Bilinmeyen-

TARİH-İ ÂL-İ OSMAN'I

— 2 —

İ. Hakkı Konyalı

Söğüt ve Eskişehir civa... sâkin olan Karakeçili Aşireti vaktiyle Hazreti Gâzi'nin mâiyyetinde olarak Horasan'dan gelmiş olduklarını makam-ı iftiharda dermeyan ederler.

Bu aşiret beyleri dünyaya erkek evlâtları geldikçe elli, altmış atlı ile türbe-i şerife-i Gâziye gelerek ifâ-yı ziyaretle, kurbanlar keserler, üç gün üç gece türbenin haziresindeki bahçede bulunurlar. Ara sıra çıkıp cirit de oynarlar.

Bu müddetin hitamında Hazreti Gâzinin ruhu şerifine tevessül ile çocuklarına bir isim verirler.

Bu aşiret iskânlardan yani, otuz senedenberi yavaş yavaş terk etmeğe başlamış oldukları şu âdeti muahharan tekrar ihya eylemişlerdir.

Veli-i nimet-i bî minnetimiz, Padişahımız efendimiz hazretlerinin cümle-i müessesat-i hayriye-i mülûkânelerinden olan Şâzeli Dergâh-ı şâhâneleri, süvâri alaylarından birini Ertuğrul nâmına izâfetle yad ve cedd-i âlâlarının rûhû pür fütûhunu şu güzel vesilelerle dahi şad buyurmaları bu nâm-i meâl-i ittisam hakkındaki muhabbetlerinin kemâline başkaca iki şahid-i adildir.

Söğüt kasabasında Gâzi Ertuğrul namına mensup olan mescid-i şerif dahi tâmir olunan makamat-ı mukaddese cümlesindendir.

Balâda beyan olunduğu üzere Koyunhisar muhârebesinde pederi Gündüz Alp ile beraber nâil-i rütbe-i şahâdet olmuş olan Aydoğdu Bey bir çitlenbik ağacının yanına defnedilmiş idi. Üstünvaniyy-üş şekil bir taşı hâmil bulunan Kabr-i Şerif-i müşârünileyh Emin Bey efendi hazretleri tarafından tahkik buyurularak üzerine güzel bir türbecik yaptırılmıştır.

Tomaniç Dağları'nda Hazreti Gâzi'nin vâlide-i muhteremleri H a y m e A n a' nın kabri olduğu müahharan icra kılınan tahkikattan anlaşılmış olduğundan masârif hâzine-i hassa-i şâhânelerinden tesviye olunmak üzere oraya bir türbe inşası hususuna bu kerre irâde-i seniye-yi hazreti hilâfetpenâhîyeleri şefer-müteallik buyrulmuş ve keyfiyet Hüdâvendigâr Vilâyeti celilesine emir iş'ar olunmuştur. Hiç bir padişahın muvaffak olamadığı bu türlü icraat-ı cemile de dâima mazharı tevfik olmakta ve sâika-i fâika-i diyânetle ervahi ülviyye-i câzımı demadem şad buyurmakta olmalarından dahi vâzıhan istidlâl edilmekte olduğu üzere me'âl-i nümâyı din-i mübin halife-i Resul-i Rabbilâlemin padişahımız efendimiz hazretleri âzam-ı âli Osman'dır. Vücûd-i cenab-i ilâhiyeleriyle İslâmiyet âlemi ne kadar iftihar etse şâyândır. Hele mahbub-u kulub-i cihan olan Ertuğrul hakkında ibraz buyurmakta oldukları me âsır-ı âzime bilcümle Osmanlılar için ayrıca bir medar-ı fahr-i bi adildir.»

Muallim Nâci Bey Gâzi Ertuğrul Bey'in «Eb-üs-Selâtin» (Sultanların babası) olduğunu söylediği bendinde şunları yazar:

Ertuğrul Bey, Çünkü Süleyman Şâh'ın oğludur.

Ertuğrul Bey Gâzi'dir. Çünkü Konya civarına kadar kılıcına dayanarak geldiği gibi oralarda tesâdüf ettiği tatar fırka-i galibesine kılıcı ile galebe çalmış ondan sonra dehşet verdiği harb meydanlarında dahi yine kılıcı hakkı olarak şan almıştır.

Gâzi Ertuğrul Bey (E b - ü s S e l â t i n) dir. Çünkü, devletimizin kurucusu olduğu Sultan ünvanını irsen ve istihkaken hâiz olan bütün Osmanlı padişahlarının vâlid-i mâcidi bulunan Gâzi Sultan Osman'ın pederi âlileridir.

Devlet-i Âliye-i Osmaniyeye intisap ile şerefyap olanların cümlesi Osmanlıdır. Hazreti Osman ise Ertuğrulludur. Binâenaleyh hakikatta Osmanlıların kâffesi Ertuğrullu olmuş olurlar.»

İstanbul Üniversite kütüphanesine ikinci Abdülhamidin Husûsi Kütüphânesi'nden getirilerek Müze kısmında T-4127 numarasında kayıtlı (26) sahifelik (E r t u ğ r u l G â z i B e y) adlı rikâ ile yazılmış manzum bir eser vardır.

Eser yazısı, cildi itibâriyle çok muvaffaktır. İçine konan uzunca nefis bir Saray kâğıdına şunlar yazılmıştır:

«Muallim Nâci Efenndinin eseri olup Ahmed Mithad Efendi'nin maruzat-ı resmiye tefteri arasında bulunan tezkeresiyle takdim olunmuştur.»

Kitap bilinen anonim ve ferdi Osmanlı tarihlerindeki bilgilere göre nâzım edilmiştir. Ertuğrul Gâzi, Selçuk ve Tatar Askerlerinin savaşlarına rastladığı zaman mâiyetindekilere söylediği hit'abeyi bitirdikten sonra askerlerinin önüne düşmüş ve mâğlûp gibi görünen tarafın imdadına koşmuştur. Muallim Nâci Bey bu kahramanlık sahnesini şöyle nazm etmiştir:

Bitirince bu nutk-ı Hayr-eseri,
Yürüdü Sell-i seyf idüp ileri..
Oldu pîr-ü aşîret-i ebtal,
Hepsinin ellerinde tiğ-ü kûbâli..
Hepsi dağ parçası gibi erler,
Adım attıkça titriyor yerler,
İşidillmektedir bir Mûhib âzâd
Oluyorlar şu yolda nâğme-i saz:
Gazanfer peykeriz
Mehâbet küsteriz
Sadâkat perveriz
Mükemmel askeriz..

Biz Ertuğrulluyuz
Er oğlu erleriz.

Yiğit ünvanımız,
Yiğitlik şanımız,
Zemin meydanımız,
Zaman hayranımız..

Biz Ertuğrulluyu
Er oğlu erleriz

Asâlet bizdedir.
Besâlet bizdedir,
Adâlet bizdedir..
Celadet bizdedir

Biz Ertuğrulluyuz
Er oğlu erleriz

Mûin Allahımız
Büyük dergâhımız,
Açık şehrâhımız,
Kim olsun şahımız..

Biz Ertuğrulluyuz
Er oğlu erleriz

BİR VESİKA *BİN BİR İBRET*

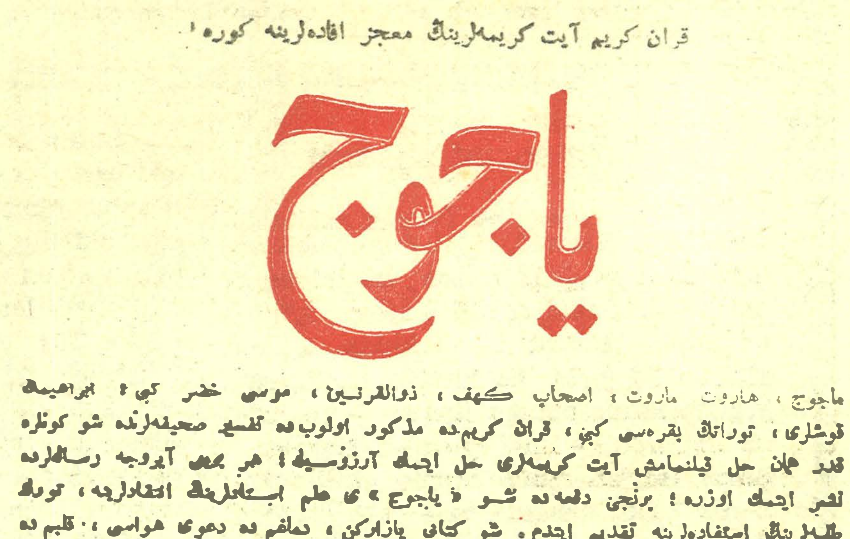
قران کریم آیت کریمه‌لرینڭ معجز افاده‌لرینه کوره ؛

یاجوج

موسی جارالله

— Çin Hâriciye Nâzırının gelişi dolayısıyla —

Kazan ulemasından **Musa** cârullah'ın berlin'de basılmış «**YECÜC**» isimli eserinin ilk sahifesi ki burada «Yecüc-mecüc»ün «Çinliler» olduğu ileri sürülmektedir.

Giriş

Osmanlı askerî teşkilatına kısa bir bakış

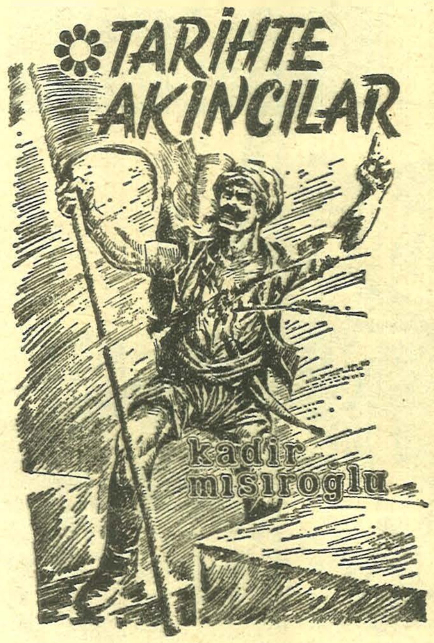

İLK NÜVE

Osmanlılar, Söğüt havâlisine gelip yerleştiklerinde, aşîretin her eli silâh tutan ferdi bir askerdi. Bunlar, atlı olduklarından ve sefer esnasında celbolunub seferden sonra serbest bırakıldıklarından bütün kaynaklarımızda «A k ı n c ı» tâbiri ile zikredilirler. Zira, akıncılar bilinen hüviyetleriyle atlı ve gayri muvazzaf yani, daimî olmayan askerlerdir.

Hiç şüphesiz bunların, kendi zamanlarındaki adları «a k ı n c ı» değildi. İlk vakanüvist Âşık Paşazâde'nin bile- ki O da ilk askerleri aynı tâbirle anar- meşhur tarihini Osmanlı Devletînin kuruluşundan yüz-yüzelli sene sonra kaleme aldığı düşünülürse devletin bu ilk askerllerinden «a k ı n c ı» tabiriyle bahsedişleri bunların «h a f i f s ü v â r i» demek olan akıncılarla benzer evsafı hâiz bulunmalarından ileri geldiği kolayca anlaşılır.

Esasen, ilk Osmanlı seferleri tamamen bir «a k ı n» mâhiyetindedir. Akın, yani keşif, yağma ve tahrib maksadıyla düşman topraklarına karşı girişilen âni tecâvüzlerdir.. Bütün garezkârlığına rağmen Osmanlı tarihini iyice tetkik etmiş bulunan Hammer:

«Ertuğrul ve Osman Gâzi muhârebelerde yalnız, akıncı denilen Türkmen süvârileri istihdam ederdi ki, metbuları (tâbi oldukları kimse) seferi küşad etmek (açmak) istedikleri zaman, bunları bir müddet evvel cem'etmek (toplamak) icâb ederdi.» (1) demektedir.

O günün şartları altında ancak, atlı askerlerle bir iş görülebilirdi. Bu yüzden, Osmanlı ordusunun bu ilk nüvesi de, tabii olarak atlı idi. Hududların muhâfazası ancak böyle mümkündü. Devletimizin velîbânisi Osman Gâzi hazretlerinin askerleri de atlı olup «ı k t a» denilen bir teşkilâtla idare olunurlardı.

Ikta, bir arâzinin mülkiyeti devlete âid olmak üzere gelirinin hazinede tahmil edilen kimseye bırakılmasına denir. Lügât manası bir malı kesime vermek demek olduğu halde, her ıktada bir resim (vergi) mevzuubahs olmayıp, bunların sahipleri ekseriya belli bir miktar asker beklemekle mükellef tutulurlardı.

Osmanlılar sonradan «s e r h a d k u m a d a n ı» nâmıyla mâruf bir başbuğun emrinde yer yer akıncı birlikleri kurmuşlarsa da, bu ilk zamanlarda bunlar «s a n c a k b e y i» tâbir edilen kumandanlarıyla sefere iştirak eden ve orduyu vücûda getirirlerdi. Her sancakbeyi mâiyetindekilerin silâh, cephâne vesâir ihtiyaçlarını bizzat karşılardı. Bu sebepledir ki, hepsinin ellerindeki kılıçlardan giydikleri elbiselere ve serpuşlarına kadar her şeyleri -az çok- birbirlerinden farklıydı. Elbise ve silâhların yeknesak olması, bilâhare muntazam ordu teşkilâtının kuruluşu ile ortaya çıkacaktır.

Akıncılar, gelirlerini sefer ve yağmalardan elde ederlerdi. Filhakika, sulh zamanlarında bunları «s a n c a k b e y l e r i» geçindirir ve tâlimlerini yaptırırdı. Fakat, o zamanlar Osmanlı Beyliği'nin düşmanlarıyla hudutları kat'î bir sûrette taayyün etmemiş yani, ahdî bir esasa bağlanmamış bulunduğundan hudud tecâvüzleri normal addedilirdi. Esasen, o günün şartlarında durum, bütün dünyada aynıydı. Kuvvetlinin zayıfa her iştediğini yapabileceği normal ve meşrû harb kaidesi kabul edilirken, Osmanlılar yine de Hazreti Peygamber zamanından beri tatbik edilegelen mücâdele esaslarına riayetten geri kalmazlardı.

Bu durumu, İttihatçıların meşhur sadrazamı Mahmud Şevket Paşa «OSMANLI TEŞKİLAT VE KIYÂFET-İ ASKERİYESİ» ünvanlı eserinde şöyle ifâde etmektedir:

«Onbirinci asr-ı hicrî evâiline (hicrî onbirinci asır başlangıcına) kadar devlet-i âliye'nin hiçbir hükümet-i mütecâvire (civar hükümet) ile hududu tâyin ve teh- edilmemiş ve binâenaleyh serhad akıncıları vakt-i sulhde bile fırsat did edilmemiş ve binâenaleyh serhad akıncıları vakt-i sulhde bile fırsat buldukça «ç e t e y e g i t m e k» tâbiriyle hükûmet-ı mütecâvire memâlıkine (civar hükümetlerin mülklerine) tecâvüz ederek yağma ve târac etmek mugâyir-i uhud (anlaşmalara aykırı) addolunmuş idi.

Bu sebepten tul-i müdded (uzun müddet) serhad beyliklerinde kalan Mihaloğulları ve Evrenoszâdeler gibi eski hânedanlar âzası tevârih-i osmaniye ve ecnebiyede (Osmanlı ve ecnebi tarihlerinde) «a k ı n c ı» nâmıyla yadolunan hafif süvâri asâkirinin (askerlerinin) başında bulunarak akınlardan kuvvet ve iktidar-ı fevkâlade kesbeylemişler idi.» (2)

Osmanlı Ordusunun ilk nüvesini teşkil eden bu süvâri askerlerin husûsiyetlerinin tıpatıp bilâhare genişleyip, belli bir askerî sınıf halinde ortaya çıkacak olan «a k ı n c ı l a r»a benzemesi sebebiyle bunların bütün yerli ve yabancı kaynaklarda «akıncı» sıfatıyla tavsiflerinden çıkan netice şudur: Osmanlı ordusunun nüvesini teşkil eden ilk askerler Akıncılardır. Binâenaleyh «a k ı n cılar» Ordumuzun temel taşını teşkil eder.

1 — Hammer — Devlet-i Osmâniye Tarihi C.I.Sh.119

2 — Mahmud Şevket Paşa - Osmanlı Teşkilât ve Kıyafet-i Askeriliği C-I. Sh.10-11.

BİR COCUK MASKESİ

(baştarafı Üçüncü Sahifede)

sibetlerdir. Halbuki, kendisi muhalefette iken iktidara daha ziyâde bu iki zayıf noktadan hücum ederdi. Böylece, işbaşına geldiği takdirde, pahalılıkla anarşi gibi bu iki gâile hakkından gelebilecek yegâne kimse olduğu imajını —mahirâne bir sûrette— imâl eylemişti. Heyhat... Şimdi ise, anarşinin birgün gücü tükenerek kendi kendine sona ereceğinden dem vurmakta, hayatı çekilmez bir yük haline getiren korkunç pahalılığı ise, bir kat daha arttırırken meşhur mugâlatacı mantığına yeni perendeler attırmaktadır.

Bütün bunlar, O'nun dahilî siyasetteki hazin muvaffakiyetsizliklerini inkârı kabil olmayacak bir sûrette ortaya koymaktadır. Bu sebeple, o da tuttuğu bâtıl yoldaki selefleri İttihatçılar gibi, hâricî gâileleri kendine bir maske edinmiştir. Türkiye'yi gayr-i islâmî bir yola itmek için iki asırdan beri emek sarfetmiş bulunan garblıların, hüsran ile karşılaşarak vardığımız bu günkü noktadan geri dönmemiz tehlikesini göze alamayacaklarına güvenmektedir. Bu yüzdendir ki Ecevit silâh ambargosu ve döviz sıkıntısına çâre bulmayı daha kolay addetmiş ve bunları halle yönelmiştir.

Ancak bunlar, İttihatçıların bahâneleri olan harb - darb gibi ağır tehlike ifadeleri taşımadığı içindir ki, döndüğü turistik Avrupa gezilerinin akabinde, ayağının tozuyla «millî birlik» ten dem vurması, ciddî bir mâkes bulmamış ve muhalefet için ürkütücü olmamıştır. Olmaz, zira Ecevit'in dahilî siyasetteki muvaffakiyetsizliklerle matlaşan yüzüne taktığı bu «döviz» ve «silâh ambargosu» maskesi, hakikatte sun'îliği umumî efkâr ve muhaliflerinin gözünden kaçmayan bir çocuk maskesidir. Zira, yüzünü tam manasiyle örtmeyen bu maskenin kenarlarından O'nun iktidarının hakikî mâna ve mâhiyeti sırıtırken O'da âlemi kandırabildiği zanniyle her an sonu yaklaşmakta olan iktidarının sayılı günlerini tamamlamaktadır.

ŞADOL BOYA SANÂYİİ

KEMAL ŞADOĞLU

Fe..eneciler Caddesi 6
Nu: 76-78
İSTANBUL

OTO MAZOT
BİLUMUM MAZOT POMPA AYARI VE YEDEKLERİ
Pangaltı, Dolapdere Cad. 178-180
Tel.: 47 14 64 İSTANBUL

KONFEKSİYONDA
PANTOLONCU NECDET
İndirimli Satış Kartı Dağıtıyoruz.
ADRES:
PTT Arkası Ardahan Çarşısı No: 16
Üsküdar — İSTANBUL

İslâm Dünyasından haberler

Avrupa ve Müslüman

Zaman zaman, sansasyon gazeteleri başta olmak üzere hemen bütün mevkutelerde büyük puntolu manşetlerle şu şekilde yer alan haberleri okuruz : "MÜSLÜMANLIK AVRUPA'DA HIZLA YAYILIYOR. ALMANLAR KİTLELER HALİNDE MÜSLÜMANLIĞI KABUL EDİYOR!.. AMERİKA'DA MÜSLÜMANLIK GELİŞİYOR!.. BELÇİKA'DA İSLÂMİYET RESMÎ DİN OLARAK KABUL OLUNDU..." Vs.

Bir müslüman olarak bu gibi haberler elbette ki yüreklerimize serin sular serper, mutmain oluruz, inşirah buluruz. Ancak gerçek nedir? Kim, nasıl müslüman olmaktadır? Müslüman olmak için ilk şart olan Kelime-i Tevhîd'in telâffuzuyla müslümanlık tamam olmakta mıdır? Bugün yeryüzünde bir milyarı aşan müslüman varken ve hattâ bütün insanların doğuştan İslâm fıtratinde dünyaya geldikleri hükmü dinimizin ana prensiplerinden olduğuna göre, müslüman adı taşıyanlarla, akıl baliğ olmamış, rüşde ermemiş yüzmilyonlarca çocukları dahi müslüman taifesinde sayarsak; dünyanın bu kadar büyük bir kesiminin İslâm tabiatında olduğu iddiasına rağmen, müslümanların İslâm'a izafe edilebilirlik durumları nicedir? Dünyanın içinde bulunduğu çıkmaz karşısında müslümanlar müslümanlarca bir dünya görüşünü, hayat modelini ortaya koyabiliyorlar mı?

İşte bu suallere cevap arayanlardan birisi de, İngiltere'deki Sazeli Tarikatı'nın şehyi Abdülkadir es-Sufi'dir.

Aylık DÜŞÜNCE dergisi'nin Londra'daki temsilcilerinden Mehmed Sorguç es-Sufi ile Londra'da görüşüp, İslâm'la ve İslâm'ın günümüzdeki mes'elelemiyle ilgili bazı sualler sordu, cevaplar aldı. Bu görüşlerin içinde elbette kabil-i münakaşa olan fikirler mevcud... Bu görüşleri olduğu gibi kabul etmek mânasına almaksızın, (ki DÜŞÜNCE dergisi de aynı ihtirazî kayıtla neşretmiştir) mezkür derginin Mayıs sayısında neşrolunan bu mülâkahülâsa ederek meşrediyoruz:

S. İslâmı ne zaman kabullendiniz?

C. On yıldır müslümanım. Fas'ta müslüman oldum. Şimdi İngiltere'de bizim bir cemiyetimiz var. Bizim bir toprak parçamız var. Kuzeyde, arabayla LONDRA'NIN iki saatlik kuzeyinde. Toprağımız 12 hektarlık olup içinde, İslâm davasının merkezi yapmak istediğimiz çok eski büyük bir binamız da vardır. (...)

İnşallah biz Nijerya'ya da bir merkez açacağız. Siyah hristiyanlar arasında, ...'lar arasında İslâmı yaymak için kuzeyde müslümanların olduğu bölgede değil, güneyde bütün hristiyan olan bölgede açacağız. Oradaki siyahiler, beyaz müslümanların var olduğunu görecekler, o zaman İslâmın yalnız kuzeye ait olmadığını anlayacaklar. Nijerya'da kuzeydeki kabileler müslümandır. Güneydekilerde onun kabilevi bir din olduğunu zan ediyorlar. Biz gidince İslâmın cihanşümûl olduğunu görecekler (...)

«Son yüz senede İslâmın başına gelenler»dir. İslâm yalnız dıştan hristiyanlar tarafından değil, aynı zamanda içten hücuma uğradı. Onlar İslâm toplumuna nüfuz ettiler. Müslümanları İslâm dinine karşı mahcup ettiler. Müslümanları İslâm dininden özür dileyecek duruma soktular. Onlar ulema arasında sızdılar ki o ulema batı toplumunun ana prensiplerinin, batı düzeninin tesis tatbiki için fetva verdiler, bankacılık hükümet sistemi ve gibi. (...)

Biz Libyayı ziyaret ettik ve baştan aşağı bir aldatma olduğunu gördük. Onlar kendilerine «İslâm ülkesi» diyorlar. Ben oraya gitiğimde beni bir yere aldılar ve anayasa mahkemesi başkanıyle görüştürdüler. Başkan Fransız hukukçusunun kıyafetiyle bir Fransız hukukçusu gibi giyinmiş haldeydi. Halbuki Fransız hukukçularının kıyafetleri aslında masonluk teşkilatındaki büyük üstad'ın kıyafetidir. Sonra küçük bir odaya aldılar bu da şeriat mahkemesidir dediler. Anayasa mahkemesi müthiş büyük bir binada, şeriat mahkemesi ise küçük bir binada idi. Ben şeriat mahkemesinin ne için olduğunu sordum. Onun boşanma mahkemeleri için olduğunu söylediler. Bütün hayat ölüm meseleleri, işler, ekonomi ve bütün sosyal bağlar batı sisteminin elinde idi. Suûdi Arabistan'a gitsen Kral Halid'in izni alınmadan bir müslüman kadının Suûdi Arabistan haricinde bir müslüman erkekle evlenemediğini görürsün. Bu ise haramdır. Onlar kendilerini şeriatın savunucuları zannediyorlar.

S. Öyleyse dünyada bir İslâm ülkesi yok...

C. Müslümanlarla dolu ülkeler var. İslâm yok. İslâmın nizamının uygulandığı yer yok. Bizim düşündüğümüz ve inşallah uygulamaya koymaya çalıştığımız, genç müslümanların yataklarından çıkıp bir bölge elde ederek ve onun etrafını koruyarak İslâmın bütünüyle uygulandığı bir mahal meydana getirmesi doğrultusundadır. O çemberin içinde her şey «TERA LİBRA» (Hür toprak kurtarılmış bölge) dır İslâm için... Allah'ın şeriatı altında... Bu bugünkü anlamdaki devletin yok olması demektir. Devlet (bugünkü anlamıyle) yahudi doktrinidir. Yahudi - Hristiyan doktrinidir. DEVLET eski yunan felsefesine dayanmıyor. Yalnız DEMOKRASİ kelimesi yunancadır. Kavramı ise masoniktir. Fransız devriminden Jacowites zamanından kalmadır. Modern devlet Yahudi-Hristiyan görüşüdür. Devletçilik istibdattır. Bu günkü anlamda devlet oldukça İslâm yoktur. Çünkü Türkiye devleti Libya devletinden farklıdır,. Cezayirliler Fransızlar çarpışıyor, vs. vs.

S. Biz kendi sistemimizi nasıl uygulama alanına koyabiliriz?

C. Kâfirler, hükümet kanalıyle derler. Diyalektik iki kurala dayanmaktadır. Biz müvahhidiz. Biz Allah'ın birliğini tasdik ediyoruz Allah'ın birliği yaratıklarda yansımaktadır. Senin kendinde ve çevrende ah bilebilsen ne alâmetler vardır. Fakat neyin alâmetleri? Allah'ın - birliğin alâmetleri. Böylece, varlık birliğin yansıtıcısıdır. Bundan dolayı diyalektikçiler seni özgürlüğe kavuşturamaz, ihtilafa-huzursuzluğa götürürler. Müslüman toplumunun sırrı, Allah'a ibadet eden bir toplum olarak halkın gücündedir. Sûfiler her zaman cihada önderlik etmektedirler. Neden Çünkü zikir adamlarıdır. Bir defa dilinde ve kalbinde zikrin oldu mu sen hiç bir şeyden korkmazsın. Dünyayı istemeyen ve yalnız Allah'ı isteyen adamların dünyaya hakim olduklarını düşün, dünyayı onların ayakları altına düşmüş görürsün. Eğer dünyayı istersen sen dünyanın kölesisin. Eğer Allah'ı istersen dünya senin kölendir. O halde, şimdi senin yapman gereken hükümetlerle mücadele değil, onlara alternatif sunman değil, alternatif bodrumlardaki bombalar değil, o gerilla savaşı değil, o çok güçlü bir şeydir. O erkek, kadın ve çocuklardan, sosyal güvenceye alınan kadın ve çocuklardan müteşekkildir. Senin hastaneye, hapishaneye, okula ihtiyaç duymadığın gerçeğini onlara sun. Her müslüman bir askerdir. Her müslüman bir doktordur. Bunlar öyle bir

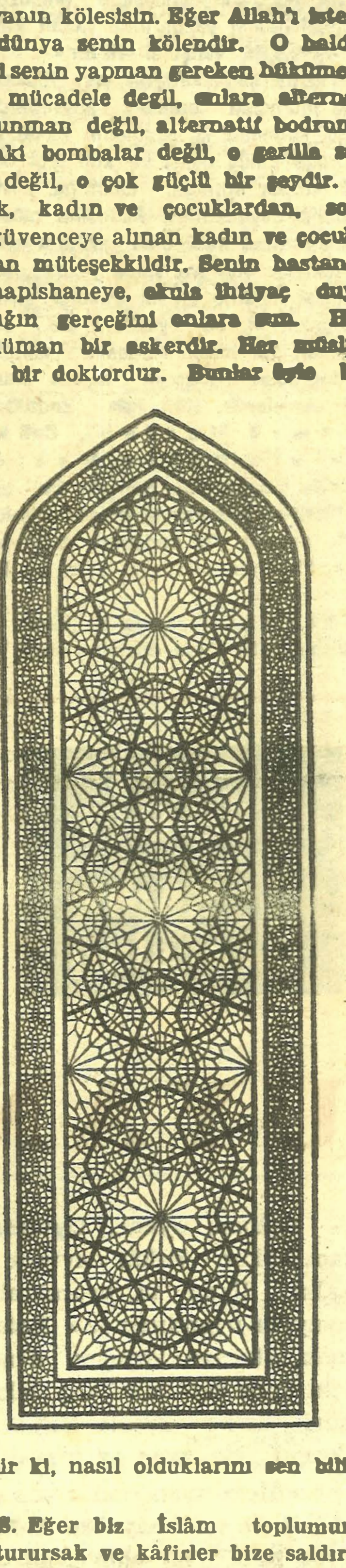

şeydir ki, nasıl olduklarını sen bilirsin.

S. Eğer biz İslâm toplumunu oluşturursak ve kâfirler bize saldıracak olursa nasıl karşılık vereceğiz?

C. Kuvvet Allah'ındır. Eğer zafer istiyorsan herşeyden önce ...amamalısın. Zafer, kuvvet zaaftadır. Onlar kuvvetlidirler fakat kırılacaklar. Almanya'ya bak Almanya'da anarşist hareketi var Onlar 2 bin Paunda (90 milyon T.L) bir mahkeme salonu inşa ettiler. Bunu 4 veya 5 anarşisti yargılamak için yaptılar. İkisini öldürdüler, Bütün devlet bu genç kadın ve erkeklerle uğraşıyor. Onlar (anarşistler) zayıf, Almanya devleti ise çok kuvvetli. Tarihen çok açıktır ki bizde Kur'andan öğrendiğimize göre Allah (İslâmi mânada olmayan) devleti yıkacaktır, harab edecektir. Ben anarşist değilim. Ben müslümanım Allah Kur'anda Şöyle Buyurmaktadır: «O yeryüzünde zayıf olanları yüceltti. Çünkü o dünyada kendini alçaktan mütevazi olanları istedi ve onları yüceltti. Çünkü onların kuvvetli olmalarını istedi.»

C. Silâhlar Sen silâha muhtaç değilsin. Kılıçlarla çarpış. Şişelerle çarpış. Silâha ihtiyaç yok. Silâhlar Teknoloji vehminin bir bölümüdür. İşçiler fabrikada olmasa, mermileri kim yapacak? İşçiler ibâdet ederlerken, onlara mermileri kim yapacak? Vietnam savaşı mermilerle kazanılmadı, mermilerle değil. O bir halkla kazanıldı ki, o halk kalbden bir şeye inanıyordu. Ve onlar Amerikanın bütün silâhlarına karşı kazandılar. MİG'lerle değil dişlerindeki bıçakla kazandılar savaşı. Böyleydi onların başarıları.

S. Matlub ve mezkûr İslâmi hareket nereden başlayabilir?

C. Nereden başlayacağını bilmiyorum. Hergün haritaya bakıyor ve Allah'ın ne zaman başlatacağını düşünüyorum. Ancak herşeyden önce başlayabilmesi için ortaya atılıp bilinmesi lazımdır: Bırak Türkiye'yi bırak Suûdi Arabistan'ı Suûdi Arabistan yalnız kum. Euzubillahi mineş Şeytanir - Racim. İşte orada o halk, kendi sarayları etrafında dönüyorlar. Bir bale gibi. Bir dans gibi. Kıralın sarayı ve halk liderleri (Kaddâfi) tabirleri gibi hiç kimseyi İslâma bu kadar karşı göremezsin. Onlar halkın gücünün hakim (hükümran) olduğunu söylerler. Fakat sen git gör, onlarda silâh var, sende (halkta) yok. O halde ben nasıl hâkim oluyorum. Mao Çe Tung: Kuvvet silâhın namlusundan geçer, demişti. Fakat Hindistan'da müslümanlar İngilizlere karşı savaşırken, bir İngiliz generali hatıra yazıp şöyle demişti: «Biz, topun ağzına bakınca cennet bahçelerini gören bir düşmanla nasıl savaşabiliriz? Nasıl savaşabiliriz?»

S. İngiltere'de İslâmi durum nasıl?

C. İngiltere, Elhamdülillah, İngiltere çöküyor! O bitti, İngiltere bitti. Fransa çöküyor, Almanya çöküyor, Avrupa çöküyor. Dünyanın bütün kuzey kısmı çöküyor. Bitiyor, zenginlikler güneyin. Güç dünyanın güney kesiminde. Böylece kuvvet, sağlık, dünya, hırs ve mücadele güneye gidecek. Şimdi dünyanın kuzeyi bir tarla gibi, tohumların ekilmesi için hazır bekliyor. İnşallah İslâm tohumunu bekliyor. İngilterenin manevi, değer (sevgisi) birimi (standardı) yok. Hep metaryalizm. O (metaryalizm) yıkılınca o zaman sen birşeyler göreceksin. İslâm bir bitki gibidir, burada yok olursa başka bir yerde doğar. Araplar, İslâm dünyasının lideri olabilmek için gereken manevi gücü kaybettiler. Onların işi bitti. Onların İslâm hakkında ağızlarını açmaya hakları da yok. İslâm Türkiye'de kuvvetleniyor. Malezya'da kuvvetleniyor ve şimdi inşallah Filipinlerde...

S. Zamanımızda Türkiye'de, İslâmın gelişeceğine dair görüşler ve Ne dersiniz?

(Devamı gelecek sayımızda)

ALPTEKİN
KONFEKSİYON
ELBİSE
PARDESÜ
İMAL ve TOPTAN
OSMAN
ALPTEKİN
Çakmakçılar Yokuşu
Tarakçılar Cad. No 25
Telefon: 27 53 52 İST.

İSLÂM YAZISINA DÂİR

YAZI SANATI

RIFKI M. MERİÇ

— 3 —

Resim gibi yahud heykeltıraşlık gibi.. Şu halde tabiattan uzaklaşmak, muhayyel unsurlardan teşekkül etmek itibarile yazıyı resim ve heykeltıraşlıktan ziyade gerçi yine tezyinat tarafına koymak lâzım gelecektir. Ancak şu fark ile ki, yazıdaki tezyinat, mahiyeti arabesqes'lerde olduğu gibi hendesî unsurların mütenâsib terkiblerine, Gothique yahud Renaissance yapraklarında olduğu gibi tabiatin üslûblaştırılmış terkiblerine karıştırılabilir. Yazı, bir kalemin tabiati dahilinde vezinleri vücûde getirmeğe muvaffak olan, fakat bu vezinleri ta'lik ve divânî yazılarında olduğu gibi bazan çizgilerin mûsikisi derecesine götüren ve şekillerinin hey'eti umûmiyeleri itibarile insan vücudile, insan vaziyetlerile münasebet tesis eden bir san'attır. Binaenaleyh «Yazı, bir nevi tezyinattır» hükmünden daha uygun bir hüküm vermek lâzım gelirse o zaman «Yazı, nevinde münferid bir san'attır» demek doğru olur.»

«Şimdi güzel yazılarda yaşayan bediî kıymetleri mevzuubahs edelim: Yazı güzelliği ne nevi güzelliktir?.. Bunlardan biri ve başlıcası, şübhesiz ki, «tenasüb güzelliği» dir. Yazı, şekildir: elif, lâm, ayın, vav.. gibi şekillerin uzunlukları ile enleri, incelikleri ile kalınlıkları arasında bir fark ve her husûsiyetin ruh üzerine bir türlü tesir edişi vardır. Şayanı dikkattir ki bu tesirler, «Biçimli adam, biçimsiz adam, şişman adam, sıska adam, güzel adam, çirkin adam...» tesirlerini hatırlatmaktadır. Güzel ve yakışıklı adam karşısında duyduğumuz bedii tesiri, güzel ve yakışıklı yazı karşısında aynı sûretle duyuyoruz. Hattâ onun için yazıları, «bacaklı, tıkız, kanbur, düşük ki.» gibi teşrihî sıfatlarla tenkid ediyoruz. Bunun sebebi, yazılardan aldığımız intibalarla insan vücudundan aldığımız intibalar arasında ruhta bir münâsebet olmasından dır. Zaten bu hassa, yazıya mahsus bir şey değildir. Mimarlığa âid eserlerin te-

ğının ayırıcı vasfı mevkiindedir. Eski Yunan mimarlığının ayırıcı vasfı mevkiindedir. Eski Yunan mimarlığında tenâsüb, yalnız vasıf değil, belki bütün vasıflar, bu hâssanın neticeleri idi.»

«Sâdelik fikri de yazıda kıymettir. Bu sûretle san'atkârın temâşâkerlerine arzetmek istediği şey, yazının hakikatçi bir telâkkisidir. Bütün harfler, kelimeler, her türlü hareke ve tezyinat, hattâ istif ve terkib külfetinden âzâde olarak vücudunu göstermektedir. Meselâ Sinan devrinin çinilerinde görülen büyük Celî yazılarında bu vasıf tamamile vardır. Halbuki Râkım Mektebi'nin yazıları, umûmiyetle, sadelikle münâsebeti olmayan eserlerden teşekkül eder. Yazı tarihinde sadeliği, haşinlik ve vahşîlik derecesine götürenler de vardır. Mahmud Celâleddin Mektebi, bu zevk telâkkisinin enmûzecidir. Celâleddinin yazılarında yalçın kayaların yalnızlığı, vahşîliği vardır.»

«Yazıda san'atkârların en muvaffakiyetle müracaat ettikleri kuvvetlerden biri de, şübhesiz ki, azamettir. Fakat bu, en ziyade sülüs celisi ve kûfî gibi bünyeleri iktizası ağırlığa, kalınlığa, kuvvet ve kudret duygularının ifadesine müsaid ve tâbir caizse iradî olan yazılarla tecelli etmektedir. Kûfî ve sülüs yazıları, azamet hissi itibarile tedkik edildiği zaman görülecektir ki, bu yazılara âid bazı mektebler, bu hissin ifadesini kendilerine doğrudan doğruya mevzu olarak kabul etmişlerdir. Kûfî için Endülüs'te Elhamrâ Mektebi, Celî için Mustafa Râkım Mektebi'nde olduğu gibi.. San'atta bu azamet hissinin mütenazırı, incelik hissidir. İncelik, azamet gibi irademize değil, kalbimize, hissimize mürâcaat eden bir kıymettir.

Türk yazıları arasında bu hissi en büyük belâgatle ifade edebilen yazı, Tâ-

sirindeki sır da budur. Bir Beyâzıd Câmii'nin, bir Notre - Dame Cathêdrale'nin tesirindeki bütün sır, insan vücudundaki nisbetleri aynen teşhir etmeseler bile, insan vücûdundaki güzellikleri hatırlatacak intibaları vücûde getirmeye muvaffak olmalarıdır. Bu itibar iledir ki bir mimarlık eseri, bir uzviyettir ve her uzviyet

vuf gibi bilâkis muammâların, sırların kalbine çeken şekillere, telâkkilere tesadüf etmek de mümkündür. Süleymaniyede Karahisârînin, Kılıç Ali Paşada Demircikulunun Celîleri, ancak birer hayat muammâsından, bir çok şeyleri düşündüren, fakat hiçbir şey halletmiyen sorulmuş suallerden ibarettir. Şu tahlillerim

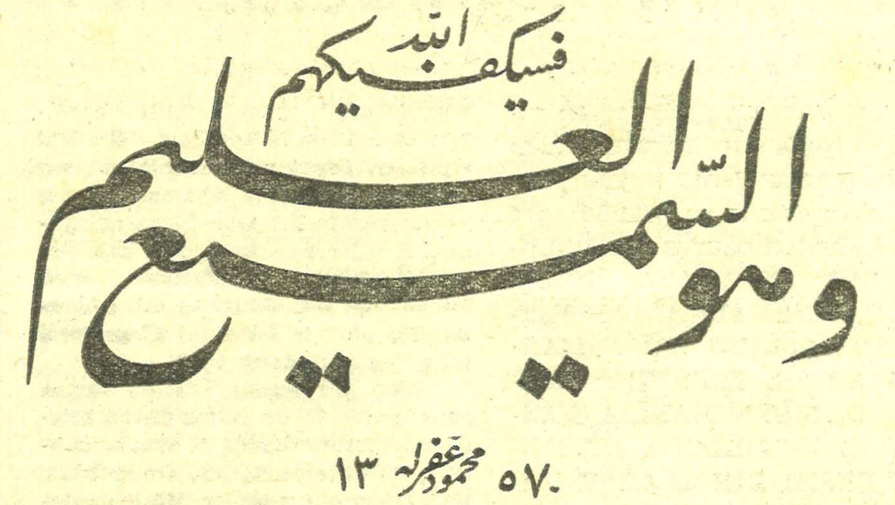

gibi maddî bir tesânüd ve mânevî bir tenâsübün icablarına tabidir. Tâlik, sülüs, kûfî, hangi nev'e âid olursa olsun, bu kıymet mevcuddur. Ancak bu kıymetin Sami Efendinin eserlerinde olduğu gibi bazan büsbütün hâkim bir kıymet mevkiinde olduğu görülür. Nasıl ki tenâsüb, her nevî mimarlık eserinin umumî vasfı olduğu halde Eski Yunan mimarlılık yazısıdır. Tâlikın bünyesi, bu kıymetin bütün tafsilâtile tecellisine pek müsaiddir. Ondan sonra nesih, rik'a yazısında da bu incelik hissinin tecellilerini bulmak mümkündür... Yazıda tenâsüb azamet, incelik gibi bizi en ziyade san'atkârın bir muvaffakiyetini teslime sevkeden hislerden başka ulviyet ve tasav-

gösteriyor ki, yazı da, resim ve tezyinat gibi bir takım beşerî hislerin tasvirine, tecellisine bir mevzudur. Şekle sığabilen her ifade, yazıya san'atkârlar tarafından dercedilmiştir. Binaenaleyh onda resim, heykel, mimarlık da bulunan bazan dinî, bazan lâdinî, fikrî, mantıkî yahud hissî, infialî, fi'lî, iradî... kıymetlere tesadüf etmek mümkündür. Bu kıymetleri, sâf ve mücerred olarak aramak, diğer san'at şubelerinin eserlerinde nasıl mümkün değilse yazıda da aramak mümkün değildir. Her eser, hâkim bir ruhun mahsulü olmakla beraber içerisinde bir takım mütecanis veya gayri mütecanis diğer ruh hassalarını da ihtiva etmesi mümkündür.»

Art ROSTFREI
MADENİ EŞYA SANAYİİ
PASLANMAZ ÇATAL - KAŞIK - BIÇAK - TEPSİ VE BİLUMUM MUTFAK EŞYALARI İMALİ
Satış Yeri: Tahtakale Yavaşça Şahin Yokuşu No. 7/A
Fabrika: Esenler Ataş Alan Cad. No: 97 İSTANBUL
Tlf: 27 67 00
« : 22 89 54
Tlf: 76 31 82

TESBİT

Sâdık Özarslan

UYAN!...

Uyuma; uyan!.. Uyutma; uyandır... Yatanı kaldır. Fakat evvelâ sen, evvelâ sen kalk!.. Uyan ki, uyandırabilesin! «Uyuyan, uyuyanı uyandıramaz.» Yatan ayakta sayılmaz. Oturana, koşuyor denemez. Kalkınmak için önce sen kalk. «Ey elleri böğründe olan adam, kalk...» Yatma, kalk!.. ve uyandır! uyandırmak için uyan ey insan!

«Âlem uyanıkken uyumak maskaralıktır.» bilesin ve unutmayasın! Kalk, kendine gel.. Bul kendini, al senin olan hikmeti, Doğrul; Hakk ile yoğrul. Hakk'ı bil, Hakk'ı bul! «Yol varsa budur ancak; bilmiyorum başka çıkar yol.»

Seher vakti bülbüllerle uyan!. Onlarla beraber : «Haakk, Hakk.» de!.. De ki; dedirtebilesin, bil ki, söyleyebilesin. Bilmezsen neyi söyliyeceksin? Uyan kardeşim uyan... «Uyan derin uykudan, derin uykudan uyan!!» Cehennemi boylar sonunda şeytana uyan. Cehennemden çıkamaz şeytan tıynetli insana uyan. Meleklere kulak verir ins şeytanını, cin şeytanını duyan. İyi düşün, iyi anla: Kimdir yazan ve okuyan? Tefekkür et, teemmül eyle: Kim dost, kim düşman? Uyan, hey uyan! Uyan, sesimi duyan!.. Uyan, Hakk'ı anlayan! Uyan Hakk'a bağlanan. Seni aldatmasın haksızlık yapan. Hakkın dışına çıkmadı deden, baban! Sen de uyan, Hakk'a dayan!

İncikle, boncukla aldatılan; artık uyan. Kıyametin kopmasını mı bekliyorsun? Mahşerde mi uyanacaksın? Orada herkes uyanacak!.. Sen burada uyan! Uyanık ol, uyanık öl!.. Sırat'ı uyanık olarak geç. Mahşer yerine uyanık var!.. «Elleri böğründe yatan şaşkın adam kalk.» Çalışsana!. El de senin, dil de senindir; Uyansana! Mes'eleyi anlasana, Dâvâyı kavrasana! Haksızlık karşısında susmasana! Ne duruyorsun, ne bekliyorsun? Yoksa beynin mi dondu, kalbin mi katılaştı? Kafa gözün gibi kalp gözün de mi körleşti? Kıpırdasana.. «Allah...» deyip doğrulsana! Allah yoluna dev adımlar atsana. Rızâsını kazansana. Kevser Havuzu başında seni beklemekte olan Peygamberinle bulussana. Şeytandan uzak dursana!

Uyan hey yâreli şi'r-i jiyân, bu hâb-ı şini sen yak. Odun getirecekler, diye bekleme öyle. Odununu ve ateşini sen hazırla. Sil gözünün yaşını Bir bak şöyle... ibretle, nefretle bak. Uyanamazsan bakamazsın ki. Uyanmadan ateşini yakamazsın ki... Uyan ve ışığını hazırla. kabrini aydınlatacak ışığını sen hazırla... Burada hazırla! Buradan oraya ışığınla beraber git. Başında mum değil, mânevî ışığın yansın. Kabrin Cennet bahçelerinden birisi olsun. Bunun için uyan! Seni uyutmak istiyenlere karşı da uyanık bulun.

> «Kilâb-ı zulme kaldı gezdiğin nâzende sahrâlar;
> Uyan hey yâreli şi'r-i jiyân, bu hâb-ı gafletten.»

Senin güllük-gülistânlık hâline getirdiğin yerlerde bugün kimler geziyor, dikkat et! Gül yerinde diken veya ayrık otları; bülbül mevkiinde de baykuşlar var. Uyan!. Hakkla doyan, Hakk'a dayan! Ey ağlayan, artık uyan bitiriyorum, var mı duymayan? Bilmeyene okumayana anlatsın duyan! «Uyan derin uykudan derin uykudan uyan!.»

Yurddışı Sayfası

FETİH TOPLANTISI

İstanbul'un fethinin 525 yıldönümü bu yıl ilk olarak yurd dışında da büyük bir alâka ile kutlanmıştır. Okuyucularımıza evvelce bahsettiğimiz Fransa'daki Fetih Toplantısı'ndan başka Avrupa'nın birçok şehir ve kasabalarında da aynı şekilde heyecanlı Fetih Toplantıları yapılmıştır. Bunlardan ayrı ayrı ve tafsilâtıyla bahsetmek imkânına sahip olamadığımız için müteessiriz. Fakat ler ve karate gösterileriyle akşamın geç vakitlerine kadar devam eden toplantı adeta anavatanı tarih şuuru ile diyarı gurbete taşımış gibiydi.

Millî Selâmet Partisi liderlerinden Oğuzhan Asiltürk ile Recâî Kutan Bey'in de katıldıkları ve birer konuşma yaptıkları toplantı, gözyaşartıcı bir imân heyecan ve vekârı içinde sona ermiştir. Bilhassa, gurbetzede yavrula-

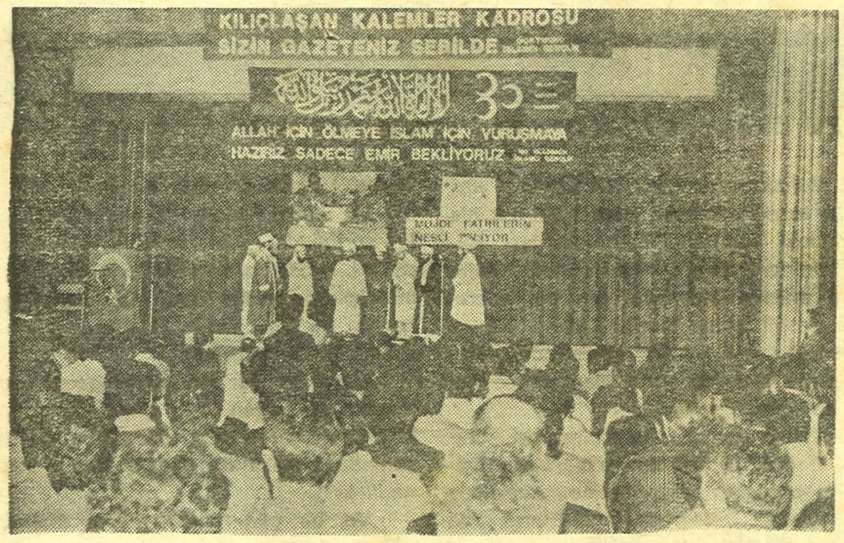

Almanya'daki toplantılardan bir tanesi, Türkiye'de bile emsaline nâdir rastlanacak derecede parlak geçmiştir.

SEBİL'imizin muhtelif nüshalarına âid kapaklar ve gazetemizin okunmasını teşvik eden pan kartlarla süslenmiş bulunan Köln'deki Mülheim Stadthalle salonunda Düisburg İslâmcı gençlerinin organize ettikleri bu toplantı, Almanya'daki kardeşlerimize heyecanlı dakikalar yaşatmıştır. Eski Osmanlı kıyafetleriyle canlandırılan sahneler, okunan hamasî şiirın okudukları şiirler dinleyicilerin kendilerini dakikalarca alkışlamasına sebep olmuştur Türkiye'de 1 Mayıs'ı alâyişle tes'id edip de, İstanbul'un fethi gibi çağ kapatan büyük şerefli bir günü duymamazlıktan gelen bozuk düzen yardakçılarının kulakları çınlasın.

Vaktiyle her yıkıcı fikir ülkemize Avrupadan geliyordu. Galiba şimdi işler tam tersine döndü. Türkiye'nin mâkus talihini değiştirmeye namzet görünen imânlı kardeşlerimizi bu vesile ile tebrik ederiz.

ERBAKAN ALMANYA'DA

Geçen haftaki nüshamızda temas ettiğimiz üzere MSP umûmî Reisi Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, işçi ve talebe kardeşlerimize konferanslar vermek üzere Almanya'ya gidecektir. Geçen hafta, muhterem Erbakan'ın vereceği konferansların hemen ekserisinin yer ve saatleri belli olmadığından haberimize sarahat verememiştik. Bu defa, Almanya'dan gelen mütemmim malûmat üzerine, yurt dışındaki kardeşlerimizin büyük bir heyecanla bekledikleri Erbakan'ın konferanslarının yer, tarih ve saatlerini bildiriyoruz:

Münih Konferansı: Goethe Plats Spor Salonu'nda (her zaman bayram namazlarının kılındığı yer) 24 Haziran Cumartesi günü saat 14.00'de yapılacaktır. Bu hususta, fazla bilgi almak isteyenler şu telefonlara mürâcaat edebilirler:

Merkez: 089/592471

Mehmed Gündoğan: 089/[illegible]3625

Cemiyet: 089/3514138

Berlin Konferansı: Wald Bühne Salonu (Olympia Stadıon yanında 24 Haziran 1978 Cumartesi günü saat 18.00'de yapılacaktır. Bu hususta, fazla bilgi almak isteyenler şu telefonlara mürâcaat edebilirler:

Haldun Algan: 030/6237375

Mustafa Türkler: 030/6187357

Köln Konferansı: Köln Mülheim Eisstadıon (Deuz-Mülheimer Str) salonunda 25 Haziran 1978 Pazar günü saat 14.00'da yapılacaktır. Bu hususta fazla bilgi almak isteyenler şu telefonlara mürâcaat edebilirler:

Umumî Merkez: 0221/7602400

Hasan Damar: 02106/3352

Sabri Surat: 0221/738121

TEMSİLCİLERİMİZ

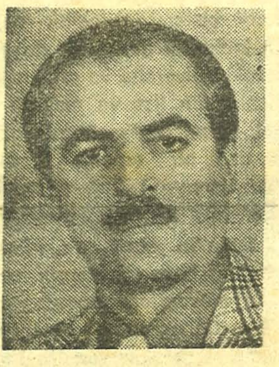

Heilbron Mümessili

Yusuf DEMİREL

Salzgrund Str. 12
7100 Heilbron

B. ALMANYA

Frankfurt mümessili

ALİ HAYTA

Wiesen Str. 36
6000 Frankfurt a.M.

B. ALMANYA

Sebil
Avrupa Bürosu

SEYFİ SENOĞLU

Liebig weg 5
6236 Eschborn/Ts.
Postcheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a. M.
Telefon: 0 61 96 / 4 54 47

Abone olmak, abone kaydından silinmek, gazetemize herhangi bir sûrette müracaat etmek veya SEBİL yayınlarından almak isteyen yurt dışındaki kardeşlerimizin evveliyetle adresi yukarıya yazılan Avrupa Büromuza müracaatlarını ve ücretleri posta çekine yatırmalarını rica ederim.

ABONE ŞARTLARI
ALMANYA 60 (D.M.)
AVUSTURYA 400 (OSCH)
FRANSA 120 (F.F.)
BELÇİKA 800 (BRF)
İSVİÇRE 60 (SFR)
HOLLANDA 60 (HELF)
İNGİLTERE 15 Paund
(Altı aylık abone bedeli için herbirinin yarısı)

OKUYUCU POSTASI

● **Emrullah Dinçer/BELÇİKA:** Aboneniz 156. sayıda nihâyete ermiştir.

İslâm yazısı üzerindeki çalışmalardan çok memnun olduk, Allah râzı olsun! Gönderdiğiniz levha elimize Fetih gününden sonra ulaşmıştır. Başka çalışmalarınızı bekleriz. Hakkımızdaki teveccühlerinize teşekkür eder, selâmlar sunarız.

● **Mustafa Doğan/FANSA:** Gurbet elde bir taraftan tahsilinize devam ederken, diğer taraftanda İslâmî fâaliyetlerden geri kalmayışınız doğrusu fevkalâde takdire şâyân bir keyfiyettir. Allah sizden razı olsun!

Gönderdiğiniz para gelmiş fakat, bahsettiğinz mektup elimize geçmemiş bulunduğundan bu paranın ne için olduğunu tâyin edememiştik. 12 Mayıs tarihli ikinci mektubunuz üzerine, durumu anladık ve hem muhterem pederinizi abone kaydettik ve hem de kardeşlerinize istediğiniz kitapları samimi hissiyatınızdan dolayı teşekkürlerimizi arz ederiz. Allaha emânet olunuz, selâmlalr.

● **Ahmed Akkartal/AVUSTURALYA:** Gönderdiğiniz çek elimize ulaşmış ve abonenize kaydedilmiştir. Allâkanıza teşekkürler eder. selâm ve sevgiler sunarız.

● **TÜRKYAR/İNGİLTERE:** İngilteredeki müslüman Türk talebelerinin ikâmeti için tesis eylediğiniz yurdun resmî açılış törenine iştirak edemediğimiz için müteessiriz. Bu vesile ile tebrik ve teşekkürlerimizi sunarız.

Gazetemizin kalemşörleşen kalemlerinden Ahmed Selâmi bey, orada bulunduğuna nazaran bütün Sebil âilesi temsil edildi demektir. En samimi muvaffakiyet temennilerimizle selâm ve sevgiler sunarız.

● **Metin KER/BATI ALMANYA:** Hakkımızdaki samimi düşüncelere ve gazetemiz «Yurt Dışı Sahifesi» için gönderdiğiniz dökümanlara çok teşekkür ederiz. Bunlardan zaman zaman istifâde etmekle beraber bazen de gönderilen kupürün ya aktüalitesi geçmiş oluyor veyahud da yer darlığından değerlendirilmeleri mümkün olmuyor. Bu bakımdan neşredilemiyenlerden dolayı üzülmeyin. Elinize geçen ve neşrinde fayda gördüğünüz malzemeyi göndermeye lütfen devam ediniz. Sebil sizin gazetenizdir, siz bizim Avrupa temsilcilerimizdensiniz. Öteden beri, Sebil'in gurbetteki kardeşlerimize sesini daha şümullü bir sûretle duyurabilmesi için esirgemediğiniz gayretlerden dolayı size sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. Allah râzı olsun! Selâmlar.

Not: Bazı kardeşlerimiz, Avrupa Büromuzdan yurd dışındaki abonelerimize gönderilen matbû mektuplarda borçlarına âid yanlışlıklardan şikâyet etmektedirler. Halbuki o mektuplarda vâki olabilecek hatalar için peşinen özür dilenmiş olduğuna dikkat edilmemektedir. «İş-bu mektuba belli bir müddet cevap vermezseniz aboneden silineceksiniz!» kaydı abone yüzünden değil de o abonenin bilinen adreste mevcud olmadığı kanaatiyle icra edileceği bilhassa kaydedilmişti.

Eski kayıtlarımızın pek muntazam olmadığı mâlumdur. Bu bakımdan hesap hatalarının hoş görülmesini rica ederiz.

SEBİL

YARIM MİLYON EVLÂDIMIZ

Devşirme ocakları pençesinde

Evet, son yüzyılda, hattâ 1800'lerden bu yana, İslâm milleti, Osmanlı'nın Anadolu ve Rumeli'nden topladığı ve daha çok hıristiyan anne - babalardan aldığı çocuklara tatbik ettiği devşirme usûlünün frenkler ve frenkperestler eliyle kendisine karşı mukabil silâh olarak kullanılmak bahtsızlığına uğradı .

1860'larda, Amerikalı Hamlen İstanbul şehrini modern şehircilik anlayışına göre yeniden tanzim etmek için çağrıldığında, Dersaadet'i gezerken, Rumeli Hisarı'nın sırtlarında «Fatih, Bizans'ı bu tepelerden fethetti. Ben de bu toprakları yine bu tepelerden fethedeceğim» diye

Şaşkınlık nerede?.. Anarşimi önleniyor havamı basılıyor?

kendisine bir dayanak noktası tesbit ettikten sonra, o tepelerde Robert Koleji kurmuştu.

O Robert Kolej (ki, bugünkü Boğaziçi Üniversitesi) kendi çarklarında imâl ettiği yerli çocuklardan birinin bugün Türkiye'nin başbakanı olduğunu görmek mutluluğuna erişmiştir.

Ama, bu gün Ecevit ve benzeri durumda olanlar bir veya bir kaç bin kişi değil, milyonları buluyor! Sadece bu sene yarım milyon delikanlı tamamlyle frenk kültürüyle donatılmış olan laik maarifin mekteplerindeki frenk çengelinin son kademesine iyice asılmak için üniversite imtihanlarına giriyorlar.

Üniversite ve bütünüyle bugünkü laik maarif sistemi gerçekte nesillerimizi ruken katlettiği gibi; bir de şu son kademedeki üniversite ve ondan bir evvelki basamak olan lise ve muadili mekteplerde dahi, korpecik dimağları gibi maddi hayatları dahi bir umumî kıtalle, katliâmla karşı karşıya kaldığını her an yaşamaktayız.

İslâm'ın ebedî ve mutlak gerçeklerinden habersiz olarak yetiştirilmiş bulunan milyonlarca çocuğuyla İslâm milleti, b ugün gerçekten de tarihin en karanlık devirlerini yaşıyor. Ve işin asıl acı tarafı ,hemen bütün mekteplerimiz batı kültürünün ileri karakolları durumunda!. Dün, garbın varoşlarında nöbet tutan akıncı cedlerimizin torunları bugün yabancı mekteplerin giriş imtihanları için olduğu gibi, Üniversite imtihanları için de kendisini ruhen imhaya, doymak bilmez bir iştahla hazır bekliyen sözüm ona ilim ocaklarının, gerçekte ise devşirme ocaklarının pençesine bir an önce atılmak için çırpınıyor. Hani, yangından kurtulmak için su arayan ve kazzap dolu bir çukurdaki mayiyi su zannedip kurtulmak için kazzabın içine atılan zavallı insanlar vardır ya, bizim neslimizin çaresizliği de aynı misali.

Yarım milyona yakın genç insan 16 Haziran Cuma günü üniversite imtihanlarına girecekler, spor — toto doldurur gibi, beş ihtimalli sualler içinden, önce en uzak iki ihtimali atacaklar sonra en yakın iki ihtimali ayıracaklar ve doğruyu bulacaklar.. Yani körün taşı gibi bir

şey.. Muhakemeyle değil, en azından yüzde 20 tesadüf ihtimali olan bir tercihle ellerindeki kağıtları dolduracaklar.. Büyük şehirlerin paralı kurslarında talim yapıp meleke kazanmış, işin püf noktalarını tesbit etmiş olanlar daha yüksek puan tutturacak, ve hiç akıllarında —hayallerinde olmayan mekteplere girme imkânıyla karşılaşabilecekler!

Mes'ele bununla da bitmeyecek, herbirisi Batı kültürüne sım-sıkı bağlı üniversite baronları kendilerine kesinlikle itaat edecek elemanlar yetiştirmek ve İslâm — dışı fikirlere ve emellere hizmet sunacak kimseler yetiştirmek için bütün imkânlarını kullanacaklar ve ancak bütün bunlara rağmen müslüman kalabilenler olursa onlara imâlât hatası gözüyle bakılıp, tasfiyeleri cihetine gidilecektir.

Yığınla mütefennin, yığınla arkeolog, yığınla sümeroloji, hititoloji veya antik önasya dilleri mütehassısları yetişecek ve sonra bu insanlar ideallerindeki rahat hayatı yakalayabilmek için milleti aldatmanın, onu kıskaçlara, tuzaklara düşürmenin yollarınıza arıyacaklar.

Ve, üniversitelere giremiyen yüzbinler kırgınlıklar plâtformuna; girenler ise daha bir tedirgin ve can korkusu içinde, mekteplerde evlâdı olan yüzbinlerce aile hergün bir acı haberle karşılaşacaklarının vehmi içinde huzursuz.

«Hayr umulur mu böyle gecenin sabahından?» diyen şair gibi umutsuzluğa kapılmaya gerek yok, ama boş ümidler peşinde olmak da budalalıktan başka nedir ki?

Ve, bir gün Amerikan CIA direktörü Amiral Turner'in itirafıyla karşılaşacağız. «Amerikan mekteplerinde okuyanların hemen pek çoğu bizim paralı askerlerimizdir, ajanlarımızdır!» ve sonra bu sözlere uyan tipleri arıyacağız içimizde. Göreceğiz ki, hemen bütü nmekteplerimiz Batı kültürünün ileri karakolları.. Hemen bütün mekteplerimizde CIA'nın, KGB'nin veya İslâm'a düşman sistemlerin ajanları cirit atıyor.. Belki «bir hayata çattık ki, hayata kurmuş pusu..» diye korku içinde güç bela söyleneceğiz!.

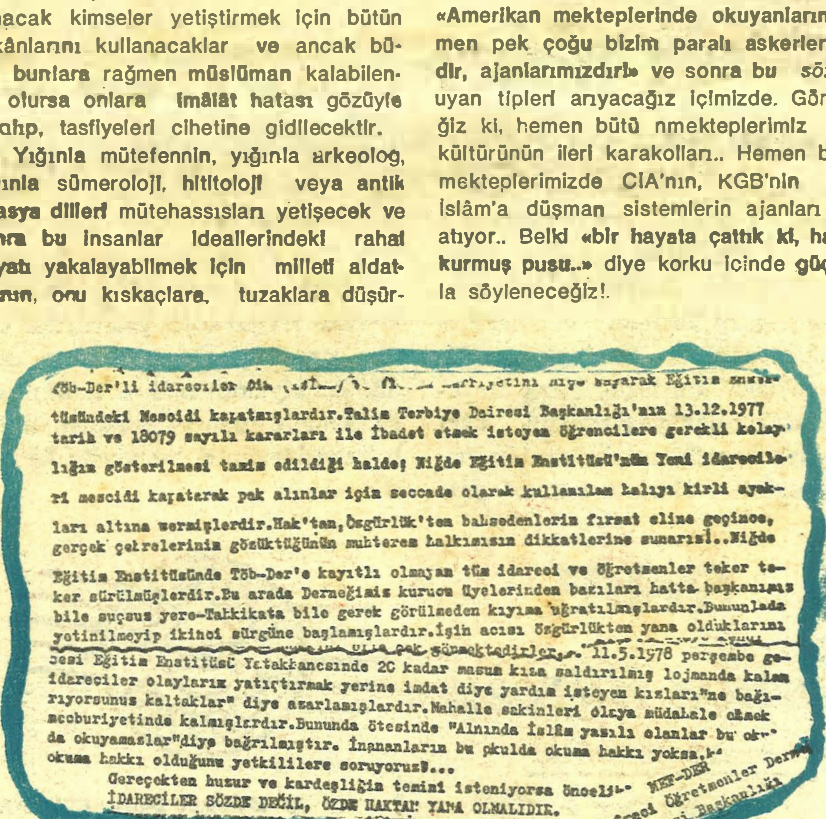

Töb-Der'li idareciler din ... ... ıyarak Eğitim Enstitüsündeki Mescidi kapatmışlardır.Talim Terbiye Dairesi Başkanlığı'nın 13.12.1977 tarih ve 18079 sayılı kararları ile İbadet etmek isteyen öğrencilere gerekli kolaylığın gösterilmesi tamim edildiği halde; Niğde Eğitim Enstitüsü'nün Yeni idarecileri mescidi kapatarak pak alınlar için seccade olarak kullanılan halıya kirli ayakları altına sermişlerdir.Hak'tan,Özgürlük'ten bahsedenlerin fırsat eline geçince, gerçek çehrelerinin gözüktüğünün muhterem halkımızın dikkatlerine sunarız!..Niğde Eğitim Enstitüsünde Töb-Der'e kayıtlı olmayan tüm idareci ve öğretmenler teker teker sürülmüşlerdir.Bu arada Derneğimiz kurucu üyelerinden bazıları hatta başkanımız bile suçsuz yere-Tahkikata bile gerek görülmeden kıyıma uğratılmışlardır.Bununlada yetinilmeyip ikinci sürgüne başlamışlardır.İşin acısı özgürlükten yana olduklarını ... görmektedirler... 11.5.1978 perşembe gecesi Eğitim Enstitüsü Yatakhanesinde 20 kadar masum kıza saldırılmış lojmanda kalan idareciler olayları yatıştırmak yerine imdat diye yardım isteyen kızları"ne bağırıyorsunuz kaltaklar" diye azarlamışlardır.Mahalle sakinleri olaya müdahale etmek mecburiyetinde kalmışlardır.Bununda ötesinde "Alnında İslâm yazılı olanlar bu okulda okuyamazlar"diye bağrılmıştır. İnananların bu okulda okuma hakkı yoksa,kimin okuma hakkı olduğunu yetkililere soruyoruz!...

Gereçekten huzur ve kardeşliğin temini isteniyorsa önceli... İDARECİLER SÖZDE DEĞİL, ÖZDE HAKTAN YANA OLMALIDIR.

MEF-DER Fikûreci Öğretmenler Derneği Niğde Şubesi Başkanlığı

Başka söze ne hacet!

Sebil

her şey hak için

Siyâsî, edebî, tarihî, ilmî, haftalık gazete

Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU

Umûmî Neşriyat Md: SELÂHADDİN EŞ

Yazı İşleri Mes'ul Md: RAMAZAN GÜNTAY

Yıl: 3 Sayı: 129 / Fiyatı BEŞ Lira

İDAREHÂNE: Vilâyet Han Kat 1 Nu: 101 - 102

Tel: 26 38 96 — 27 20 99 — İSTANBUL

ABONE Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.

Posta Çeki Numarası 97446

Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

Umûmî Tevziat: UKAZ DAĞITIM

Sebil

Everything

Devoted to the Truth (HAQQ)

An independent Muslim Historical

Political and Literary Weekly

P.O Box: 808 İSTANBUL

Representative of Europe

Seyfi ŞENOĞLU

Liebig weg 5

6236 ESCHBORN/Ts.

Phone 0 61 96 / 4 54 47

Postscheckkonto Nr: 116655-600

6000 Frankfurt a.M